

Fremsat den 3. maj 2023 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af investeringscreeningsloven og lov om Klagenævnet for Udbud

(Udvidet screening af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen og præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence og indførelse af bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter)

§ 1

I investeringscreeningsloven, jf. lov nr. 842 af 10. maj 2021 foretages følgende ændringer:

1. Efter overskriften før § 1 indsættes som *overskrift*:

»Formål«.

2. I § 1, stk. 1 og 2, ændres »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler« til: »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter i forbindelse med etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen«.

3. Før § 2 indsættes som *overskrift*:

»Anvendelsesområdet for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«.

4. Efter § 3 indsættes:

»Anvendelsesområdet for kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

§ 3 a. Loven finder anvendelse på kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i forbindelse med visse udbud efter lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 2 og 3 og kapitel 2 og 3 finder ikke anvendelse for kontrakter omfattet af stk. 1.

Definitioner«.

5. § 6, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821.«

6. §§ 8 og 9 ophæves.

7. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

§ 9 a. En kontraktpart skal forud for indgåelse af en kontrakt med en ordregiver ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten, hvis kontrakten vedrører etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i henhold til lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen.

§ 9 b. Erhvervsministeren kan efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren beslutte, at alle deltagere ved et udbud af en kontrakt efter § 9 a, skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter datoen for indgivelse af ansøgninger efter stk. 1.«

8. §§ 12 og 13 ophæves.

9. I § 14, 2. pkt., ændres »§ 12, stk. 3-5, og § 13 stk. 1-3,« til: »§ 14 c, stk. 1, 2, 4 og 5, «.

10. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler

§ 14 a. Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til ansøgninger efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller godkendelse af anmeldelser efter §§ 10 eller 11, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Tilladelse eller godkendelse efter 1. pkt. kan gives på nærmere vilkår, jf. § 16, stk. 1.

Stk. 2. Er en ansøgning efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller en anmeldelse efter §§ 10 eller 11 forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren give tilladelse eller godkendelse efter stk. 1.

Stk. 3. Tilladelse til ansøgninger efter §§ 9 a eller 9 b, kan betinges af, at udvalgte underleverandører, der anvendes til opfyldelse af kontrakten efter, at tilladelsen er udstedt, skal godkendes, når disse ikke kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning, jf. § 14 b, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 3. pkt. Den faseopdelte sagsbehandling, samt fristerne herfor i § 14 b, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår godkendelse af underleverandører efter 1. pkt.

Stk. 4. Forpligtelsen til at ansøge om godkendelse efter stk. 3 påhviler den kontraktpart eller deltager, der har opnået en betinget tilladelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2.

§ 14 b. Erhvervsstyrelsen undersøger ud fra en faseopdelt sagsbehandling om det ansøgte eller anmeldte i henhold til denne lov kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Stk. 2. Fase 1 indledes på baggrund af ansøgning om tilladelse efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller anmeldelse om godkendelse efter §§ 10 eller 11. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 1-screening. Fase 1-screeningen kan afsluttes med en afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter § 14 a, stk. 1, eller ved at sagen overgår til fase 2-screening efter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Kan det ansøgte eller anmeldte ikke tillades eller godkendes efter stk. 2, indledes en fase 2-screening. Erhvervsstyrelsen kan anmode ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger til brug for fase 2-screeningen. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 2-screening.

Stk. 4. Fase 2-screeningen efter stk. 3, kan afsluttes med en afgørelse efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om at indlede forhandlinger med ansøger eller anmelder om vilkår efter § 16, stk. 1, eller at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Stk. 5. Fase 1 skal være afsluttet senest 45 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Fase 2 skal være afsluttet senest 125 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at fase 2-screening indledes, jf. stk. 3, 3. pkt. I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen anmoder ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger efter stk. 3, 2. pkt., regnes de 125 kalenderdage fra Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at de supplerende oplysninger er fuldstændige.

§ 14 c. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra ansøger eller anmelder, som er nødvendige for at vurdere, om det ansøgte eller anmeldte kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos relevante parter, herunder fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra ansøger eller anmelder eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder.

Stk. 3. Ved ansøgning om tilladelse efter §§ 9 a og 9 b kan Erhvervsstyrelsen kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandører, der forventes anvendt til opfyldelse af kontrakten.

Stk. 4. Andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, kan indgå i undersøgelser efter § 14 b, stk. 2-4, herunder oplysninger modtaget i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen med senere ændringer, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 1 og 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af ansøger eller anmelder.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administrationen af reglerne om tilladelse eller anmeldelse efter loven.

§ 14 d. Har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, eller en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter § 14 a, stk. 1 og 2, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden have en ny tilladelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2, i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte eller fastsatte vilkår.
- 3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
- 4) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.
- 5) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, jf. § 14 a, stk. 4.

Stk. 3. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse eller en godkendelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2.«

11. I *overskriften* til kapitel 5 udgår »for gennemførelse af investeringer«.

12. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 13, stk. 1 eller 2« til: »§ 14 a, stk. 1.«.

13. § 20, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

14. I § 29, *stk. 3*, ændres »§ 8, stk. 3, § 12, stk. 5,« til: »§ 14 b, stk. 5«.

15. I § 31, *stk. 2, nr. 2*, ændres »§ 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7« til: »§ 14 d, stk. 2 eller 3«.

16. I § 32, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 9, stk. 2,« til: »§ 14 a, stk. 2,« og »§ 13, stk. 3,« til: »§ 14 a, stk. 2,«.

17. I § 38, *stk. 2*, ændres »er indgået i en afgørelse« til: »indgår i en afgørelsessag«.

18. I § 38, *stk. 2*, ændres »§ 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13,« til: »§ 14 a, stk. 1 eller 2, § 14 d, stk. 2 eller 3,«.

19. I § 41, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, indsættes efter »prøvelse af:« »afslag,«.

§ 2

I lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 884 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2, nr. 2*, ændres »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«.

2. I § 1, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører indgåelse af offentlige kontrakter, og«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

3. Efter kapitel 6 a indsættes:

»Kapitel 6 b

Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter

§ 25 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af sanktionerne.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. juli 2023.

Stk. 2. § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse for ansøgninger og anmeldelser, som Erhvervsstyrelsen har modtaget inden lovens ikrafttrædelse. For disse ansøgninger og anmeldelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 8, stk. 5 og § 12, stk. 6, jf. lov nr. 842 af 10. maj 2021 om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringsscreeningsloven) forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af investeringsscreeningsloven.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
 - 1.1. Ændringer af investeringscreeningsloven
 - 1.2. Ændringer i lov om Klagenævnet for Udbud
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Screening af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Investeringscreeningslovens regler
 - 2.1.1.2. Andre landes screening af særlige økonomiske aftaler
 - 2.1.1.3. Udbud af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen
 - 2.1.1.4. Udbud af offentlige kontrakter
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Faseopdelt sagsbehandling efter investeringscreeningsloven
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.1.1. Investeringscreeningslovens regler
 - 2.2.2. Udvalgte landes ordninger for behandling af ansøgninger og anmeldelser
 - 2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.4. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Bemyndigelsesbestemmelse til udpegning af kompetent myndighed
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Ændringer i investeringscreeningsloven

Lovforslagets del om ændring af investeringscreeningsloven (Lov nr. 842 af 10. maj 2021 om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven)) har til formål at skærpe den gældende investeringscreeningsmekanisme med henblik på at forhindre, at kontrakter, der vil skulle indgås i forbindelse med det kommende udbud vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Energiøen i Nordsøen er et hidtil uset energianlægsprojekt både i størrelse, kompleksitet og udviklingspotentia-

le. Energiøen i Nordsøen skal udgøre et knudepunkt for de havvindmøller, der skal tilkobles, og elektriciteten fra havvindmølleparkerne skal distribueres til Danmark og til de nabolande, der efter aftale deltager med udlandsforbindelser.

Det følger af ”Udbudsforberedende delaftale II om udbud af energiøen i Nordsøen (Implementering af klimaaf tale om energi og industri af 22. juni 2020, tillægsaftale af 4. februar 2021 vedr. ejerskab og konstruktion af energiøer m.v.) og tillæg til udbudsforberedende delaftale af 1. september 2021 vedr. langsigtede rammer for udbud og ejerskab af energiøen i Nordsøen”, at energiøen i udgangspunktet forventes at få status som kritisk infrastruktur, og at der lægges vægt på, at projektet forventes screenet i henhold til investeringscreeningsloven, samt at tilgængelige kontrolværktøjer i gælden-

de udbudsret anvendes. Kravene til den private medejer vil gælde i hele anlægskonsortiets (SPV'ets) samt driftsselskabets levetid, dvs. i forbindelse med udbuddet, i anlægsfasen, på tidspunktet for indgåelse af det fælles ejerskab og i driftsfasen. Kravene indebærer, at staten vil have en udpræget grad af løbende kontrol med, hvem der ejer energiøen, ligesom staten under nærmere angivne betingelser i udbudsmaterialet og inden for rammerne af udbuds- og EU-retten vil have mulighed for at afvise potentielle medejere både i udbudsfasen og efterfølgende.

Energiøen i Nordsøens forventede status som kritisk infrastruktur stiller særlige krav til beredskab og sikkerhed. Regeringen finder, at der er et helt særligt behov for at styrke kontrollen med, hvem der får tilladelse til at anlægge energiøen og efterfølgende opnår medejerskab af øen med henblik på at forhindre, at f.eks. fremmede magter får adgang til at påvirke etableringen af øen eller får en sikkerhedstruende indsigt i oplysninger, der ligeledes kan påvirke etableringen og den senere drift af energiøen og de dertilhørende anlæg.

Lovforslaget vil sikre, at alle kontraktparter, uanset hjemsted og uanset juridisk form, vil blive omfattet af krav om screening, i det omfang de deltager i udbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Efter anmodning fra klima- energi- og forsyningsministeren vil erhvervsministeren således kunne beslutte, at alle deltagere i udbuddet skal screenes. Lovforslaget vil ligeledes gøre det muligt at screene underleverandører, som deltagerne i udbuddet f.eks. vil anvende i forbindelse med projektering og anlæg, idet underleverandører ligeledes vil kunne få adgang til eller kunne opnå en sikkerhedstruende viden, der vil kunne påvirke etableringen af energiøen.

Herudover foreslås, at der med lovforslaget etableres en mere effektiv ansøgningsproces for ansøgninger og anmeldelser, der vil medføre færre administrative byrder for ansøgere og anmeldere og en kortere frist for Erhvervsstyrelsens afgørelse af mere ukomplicerede sager.

Der foreslås således indført en faseopdelt sagsbehandlingsproces i lighed med den praksis, der følges i andre EU-lande, som f.eks. Tyskland og Frankrig. Den faseopdelte sagsbehandling indebærer, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet, hvilket vil betyde, at mindre komplicerede sager vil kunne afgøres i en fase 1 sagsbehandling. Hvis sagsbehandlingen i fase 1 har givet anledning til formodninger om, at investeringen eller aftalen, som ansøgningen vedrører, vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil Erhvervsstyrelsen foretage nærmere undersøgelser og kræve yderligere oplysninger i en yderligere undersøgelsesfase (fase 2). Som følge af den forenkede ansøgningsprocedure foreslås, at fristen for Erhvervsstyrelsens behandling af sager i fase 1 vil kunne fastsættes til 45 kalenderdage for behandling af alle typer af sager, hvilket betyder en væsentlig reduktion af sagsbehandlingsfristen i forhold til de gældende frister på 60 hverdage med mulighed for forlængelse til 90 hverdage i tilladelsessager.

1.2. Ændringer i lov om Klagenævnet for Udbud

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud har til formål at udvide Klagenævnet for Udbuds kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som vedrører indgåelsen af offentlige kontrakter, samt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande i forhold til offentlige kontrakter, herunder om håndhævelse af sanktionerne.

EU har efter Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 og med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215 ved Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, vedtaget en række sanktioner mod Rusland, herunder den 5. sanktionspakke, som blev besluttet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/578 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling til og fortsat gennemførelse af kontrakter med økonomiske aktører i eller med forbindelse til Rusland.

Forordningen giver den materielle hjemmel til, at den kompetente myndighed kan træffe afgørelser efter forordningens artikel 5k, stk. 2, herunder tillade tildeling og fortsat gennemførelse af kontrakter omfattet af artikel 5k, stk. 2, litra a-f, som nævnt ovenfor. Forordningen tager imidlertid ikke stilling til, hvordan en sådan tilladelse skal meddeles. Det er således op til den enkelte medlemsstat at sikre, at den kompetente myndighed kan udøve sin kompetence efter forordningen.

Derudover skal medlemsstaterne i medfør af forordningens artikel 8 fastsætte regler om sanktioner, herunder om nødvendigt strafferetlige sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i forordningen, og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Dette lovforslag skal for det første give Klagenævnet for Udbud hjemmel til at håndhæve forordningens forbud mod tildeling af offentlige kontrakter over for offentlige ordregivere samt at håndhæve evt. andre økonomiske sanktioner mod økonomiske aktører fra tredjelande vedrørende indgåelsen af offentlige kontrakter, som måtte blive vedtaget af EU. For det andet skal lovforslaget etablere den nødvendige hjemmel til, at erhvervsministeren kan udpege den eller de kompetente myndigheder og udstede relevante administrative bestemmelser med henblik på at sikre, at den eller de kompetente myndigheder kan administrere forordningens bestemmelser, herunder træffe afgørelser om tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører samt til at forfølge overtrædelser af forordningens art. 5k, stk. 2. Lovforslaget skal også sikre, at erhvervsministeren kan udstede relevante administrative

bestemmelser vedrørende håndhævelsen af eventuelle andre økonomiske sanktioner, som vedrører offentlige kontrakter, og som måtte blive vedtaget af EU.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Screening af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Investeringscreeningslovens regler

Det fremgår af investeringscreeningslovens § 7, at der er krav om forudgående tilladelse til en særlig økonomisk aftale, der indgås mellem en udenlandsk investor, der er hjemmehørende uden for EU/EFTA, eller som er kontrolleret af parter uden for EU/EFTA, og en virksomhed hjemmehørende i Danmark eller anden enhed, hvis aftalen er inden for en særligt følsom sektor eller aktivitet, jf. lovens § 6, stk. 1.

Efter § 3, stk. 3, kan erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler med andre danske enheder, end virksomheder hjemmehørende i Danmark, hvis investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Bemyndigelsesbestemmelsen er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1491 af 25. juni 2021 om afgrænsning af anvendelsesområdet for lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringscreeningsloven), herefter omtalt som anvendelsesbekendtgørelsen om, at offentlige myndigheder og institutioner er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis myndigheden m.v. er inden for kritisk infrastruktur efter lovens § 6, stk. 1, nr. 5, og bekendtgørelsens § 11, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.

De særlige økonomiske aftaler om kritisk infrastruktur, som offentlige myndigheder kan indgå, kan have karakter af leverandøraftaler eller drifts- eller serviceaftaler. Leverandøraftaler kan også omfatte anlægsaftaler. De nærmere kriterier for, hvornår der foreligger en leverandør-, drifts- eller serviceaftale er fastsat i anvendelsesbekendtgørelsens §§ 13 og 14.

Investeringscreeningsloven medtager alene særlige økonomiske aftaler, der giver den udenlandske part (den udenlandske investor) kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed eller enhed. Kontrol eller betydelig indflydelse foreligger ifølge anvendelsesbekendtgørelsen, hvis leverandør-, drifts- eller serviceaftalen omfatter alle eller en væsentlig del af aktiviteterne i den danske virksomhed eller hos den offentlige myndighed/enhed, og et eller flere andre forhold også foreligger, f.eks. at den udenlandske leverandør kun med betydelig risiko for virksomhedens fortsatte drift eller gennemførelse af forretningskritiske udviklingsprojekter kan erstattes med en anden leverandør.

Hvis den særlige økonomiske aftale indgås med en offentlig myndighed eller institution, og genstanden for aftalen identificeres af sektormyndigheden som eksisterende eller kommende kritisk infrastruktur efter opførelse/etablering, har Erhvervsstyrelsen i forbindelse med administrationen af reglerne lagt til grund, at dette i sig selv giver en formodning om, at aftalen udgør en væsentlig del af den offentlige myndigheds eller institutions aktiviteter, og at der således med indgåelse af aftalen vil opnås kontrol eller betydelig indflydelse.

Det er den udenlandske investor, der er forpligtet til på forhånd at ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen. Det følger heraf, at Erhvervsstyrelsen skal have givet tilladelse til indgåelse af den særlige økonomiske aftale, før kontrakten må underskrives endeligt af den udenlandske investor og myndigheden, og før leverancen eller drifts- eller serviceaftalen kan påbegyndes.

Hvis en aftale er sendt i et offentligt udbud og samtidigt vurderes til at være en særlig økonomisk aftale efter investeringscreeningsloven, kan den udenlandske investor efter gældende regler indsende en ansøgning om tilladelse til aftalen til Erhvervsstyrelsen på det tidspunkt, hvor ordregiver meddeler den udenlandske investor, at denne har vundet udbuddet, da der her er vished om aftaleparterne. Efter § 8, stk. 1, i bekendtgørelse om procedurer m.v. ved ansøgning om tilladelse til eller anmeldelse af visse udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler i Danmark (bekendtgørelse nr. 1454 af 24. juni 2021), herefter omtalt procedurebekendtgørelsen, er det muligt at vedlægge en betinget aftale eller hensigtserklæring mellem parterne som dokumentation i forbindelse med investors ansøgning om tilladelse til indgåelse af aftalen.

2.1.1.2. Andre landes screening af særlige økonomiske aftaler

Det fremgår af vejledende retningslinjer fra Kommissionen om fortolkning af EU's FDI-forordning (https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2021/sep-tember/tradoc_159823.pdf), at den nuværende FDI-forordning åbner mulighed for at screene offentlige udbud, når en transaktion medfører varige og direkte forbindelser mellem en udenlandsk investor og et europæisk selskab, og hvis investeringen har en sandsynlighed for at påvirke sikkerhed eller offentlig orden. Det kan f.eks. dreje sig om udbud til at opføre og drive kritisk infrastruktur, som involverer en udenlandsk investering og dermed omfattes af forordningen. Alternativt kan salg af statsaktiver, for eksempel gennem en privatisering, også udgøre en udenlandsk investering, når investeringen giver den udenlandske investor mulighed for effektivt at deltage i ledelsen eller kontrollen med den privatiserede virksomhed (eller virksomhed), der udfører en økonomisk aktivitet.

Det bemærkes i den forbindelse, at anskaffelsen af udstyr eller tjenesteydelser fra udenlandske leverandører ikke falder ind under forordningens anvendelsesområde, medmindre transaktionen giver mulighed for deltagelse i ledelsen eller

kontrollen af en EU-virksomhed og sandsynligvis vil påvirke sikkerheden eller den offentlige orden.

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens administration af den gældende investeringsscreeningslov og til brug for udarbejdelsen af ændringslovforslaget, har styrelsen indhentet oplysninger om lovgivning og erfaringer vedrørende screeningsordninger i andre EU-lande samt enkelte lande uden for EU.

Størstedelen af EU's medlemslande har eller er ved at etablere en screeningsmekanisme for udenlandske direkte investeringer, ligesom investeringsscreening i stigende grad er et almindelig rammevilkår i lande udenfor EU. Generelt er investeringsscreeningsmekanismerne i EU's medlemslande fokuseret omkring traditionelle køb og salg af virksomheder og mulighederne for at medtage transaktioner, der etablerer andre former for varige forbindelser mellem en udenlandsk investør og et europæisk selskab, er endnu kun udforsket i begrænset omfang.

Tyskland, Frankrig, Spanien og Italien screener alene myndigheders offentlige indkøb i de tilfælde, hvor indkøbet indebærer, at et udenlandsk selskab erhverver en andel i eller hovedaktiverne i et nationalt selskab. I Tyskland vil offentlige udbud af vedvarende energiproduktion såsom havvindmølleparker, f.eks. blive underlagt screening, hvis en virksomhed uden for EU erhverver en andel eller hovedaktiverne i et tysk selskab med ansvar for et sådant projekt. Ligeledes hvis en udenlandsk offentlig myndighed vil erhverve andele i eller hovedaktiverne af en tysk virksomhed ved hjælp af en udenlandsk offentlig indkøbsproces.

I tillæg hertil undersøger landene også offentlige indkøb ved hjælp af andre redskaber end investeringsscreening. I Sverige er indkøb vedrørende forsvar eller sikkerhed stort set undtaget fra loven om offentlige indkøb og reguleres i stedet gennem lov om indkøb inden for forsvar og sikkerhed, LUFs (Jf. 2021-slutbetænkningen fra "Granskning av utländska direktinvesteringar"). I modsætning til andre udbudsforskrifter indeholder LUFs regler om informations-sikkerhed, forsyningssikkerhed og underleverandører. Loven giver mulighed for at udelukke en leverandør af hensyn til Sveriges sikkerhed. Desuden indeholder Sveriges lov om indkøb i forsyningssektorerne og lov om indkøb af koncessioner også undtagelsesbestemmelser begrundet i nationale sikkerhedsinteresser. I Canada stilles krav om en "vurdering af udenlandsk ejerskab eller indflydelse" ifm. sikkerheds-clearing af virksomheder, der udfører visse kontrakter for myndighederne.

Der er generelt opmærksomhed omkring offentlige udbud og tilknyttede sikkerhedsudfordringer både inden og uden for EU-landene, men indtil videre ses forskellige løsningsmodeller.

2.1.1.3. Udbud af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

Lov nr. 2379 af 14 december 2021 om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen fastsætter de overordnede retlige rammer for det videre projekterings- og anlægsarbejde

vedrørende energiøen i Nordsøen. Projektering og anlæg af havvindmøller, eltransmissionsnettet og udlandsforbindelser, der skal kobles til energiøen i Nordsøen, er ikke omfattet af loven, da disse elementer blev anset for at kunne rummes inden for eksisterende lovgivning, ligesom energiøen på Bornholm og de dertil tilkoblede havvindmølleparker af samme årsag ikke er omfattet af loven.

Loven giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at meddele tilladelse til energiøens anlæg, og loven indeholder derfor en række bestemmelser, som regulerer natur- og miljøforhold, og som giver hjemmel til at fastsætte regler herom. Lovens bestemmelser og regler, der er fastsat i medfør heraf, vil blive iagttaget forud for meddelelsen af anlægstilladelsen.

Loven indeholder en hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår i tilladelser til energiøen, som vil tage højde for eksempelvis sikkerhed til søs under anlægsarbejdet, forhold vedrørende kulturarv, miljøhensyn samt andre rammer for anlægsarbejdets udførelse.

Af den udbudsforberedende delaftale om langsigtede rammer for udbud og ejerskab af energiøen i Nordsøen af 1. september 2021 fremgår, at udbuddet tilrettelægges som ét samlet udbud, som bl.a. muliggør, at markedet tidligt kan danne samlede konsortier og forberede mere detaljerede projektforslag, hvilket bedst søges gennemført som ét samlet udbud af partnerskab og anlægsopgave. En vindende privat aktør får dermed ansvaret for anlægsopgaven, idet staten vil skulle eje mindst 50,1 pct. af øen, når øen er etableret, jf. tillægsaftale af 4. februar 2021 om ejerskab og konstruktion af energiøer m.v. Med henblik på at skabe et attraktivt udbud af konstruktion og medejerskab af Energiø Nordsøen er aftalekredsen enig om at omgøre beslutningen af 1. september 2021 om etableringen af et aktieselskab og i stedet organisere ø-selskabet som et partnerskab (P/S), jf. "Udbudsforberedende delaftale II om udbud af energiøen i Nordsøen af 3. oktober 2022".

Udbuddet tilrettelægges som et funktionsudbud, der bl.a. stiller krav til energiøens tekniske funktionalitet som transmissionsled, således at øen opfylder formålet om at kunne facilitere anvendelse og transmission af i alt 10 GW havvind senest inden udgangen af 2040 og under iagttagelse af sikring af de nødvendige udlandsforbindelser.

2.1.1.4. Udbud af offentlige kontrakter

Formålet med lov nr. 1564 af 15. december 2015 med senere ændringer (udbudsloven) er at fastlægge procedurerne for offentlige indkøb, så der gennem en effektiv konkurrence opnås den bedst mulige udnyttelse af de offentlige midler. Udbudsloven indeholder således regler, der fastlægger de procedurer, der skal anvendes, når det offentlige køber ind. Udbudsloven implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EU-Tidende nr. L 94 af 28.3.2014, s. 65) (herefter udbuds-direktivet) i dansk ret.

Det følger af udbudslovens § 2, at ordregiver ved udbud

omfattet af udbudslovens afsnit II-IV, skal overholde de EU-retlige principper om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet. Principperne gælder i alle faser af udbuddet frem til tidspunktet for opfyldelsen af den udbudte kontrakt. Det fremgår endvidere, at udbud ikke må udformes med det formål at udelukke udbuddet fra udbudslovens anvendelsesområde eller kunstigt at begrænse konkurrencen.

Ordregiver har mulighed for at fastsætte særlige betingelser eller vilkår for gennemførelsen af en kontrakt, jf. udbudslovens § 176. Kontraktbetingelserne skal ligeledes være forbundet med kontraktens genstand, men kan vedrøre enhver proces eller ethvert trin i genstandens livscyklus. Det betyder, at der ikke kan fastsættes kontraktbetingelser, som vedrører generelle forhold hos leverandøren eller forhold vedrørende andre opgaver, som leverandøren udfører for ordregiveren.

Det udbudsretlige ligebehandlingsprincip begrænser ordregiverens adgang til at ændre i udbudsmaterialet efter udbudsprocessen er igangsat. Der gælder derfor særlige regler for ordregiverens adgang til at foretage ændringer af udbudsmaterialet.

I forbindelse med ændringer af udbudsmaterialet, sondres der i udbudsloven mellem uvæsentlige ændringer, væsentlige ændringer og ændringer af grundlæggende elementer.

Uvæsentlige ændringer i udbudsmaterialet er mindre justeringer og tilpasninger, der ikke påvirker den tid, som en økonomisk aktør skal bruge på at forstå og udarbejde en ansøgning eller et tilbud. Derudover kan uvæsentlige ændringer heller ikke have påvirket potentielle ansøgers eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure eller fordrejet konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

Væsentlige ændringer i udbudsmaterialet skal forstås som ændringer, der medfører, at de økonomiske aktører skal bruge yderligere tid til at forstå og svare tilstrækkeligt på udbudsmaterialet, hvorfor det vil tage længere tid at afgive en ansøgning eller et tilbud. Som følge heraf skal væsentlige ændringer i henhold til § 93, stk. 4, nr. 2, medføre, at fristen for modtagelse af ansøgning eller tilbud skal forlænges.

Ændringer af grundlæggende elementer i udbudsmaterialet udgør ændringer, der kan have påvirket potentielle ansøgers eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure, eller fordrejet konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

Endvidere kan der eksempelvis være tale om ændringer af grundlæggende elementer, hvis minimumskrav til egnethed vedrørende den økonomiske og finansielle formåen og tekniske og faglige formåen tilføjes, fjernes eller rækkevidden heraf på andre måder ændres. Derudover vil ændringer af kontraktens genstand og krav til udførelsen af kontrakten kunne være ændringer af grundlæggende elementer. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der indføres betingelser, som ville have givet adgang for andre ansøgere end de oprindeligt udvalgte, eller hvis det ville have tiltrukket yderligere deltagere i udbudsproceduren. Det kan også være tilfældet, hvis den udbudte kontrakt eller rammeaftales øko-

nomiske balance ændres til ansøgerne eller tilbudsgivernes fordel på en måde, som det oprindelige udbudsmateriale ikke gav mulighed for. Endeligt kan det være tilfældet, hvis en ændring af udbudsmaterialet medfører en betydelig udvidelse af kontraktens eller rammeaftalens anvendelsesområde.

Ligebehandlingsprincippet udelukker derimod ikke ændringer af mindstekrav, hvis ændringen ikke vil kunne påvirke potentielle ansøgers eller tilbudsgiveres deltagelse i den omhandlede udbudsprocedure og ikke fordrejer konkurrencen mellem ansøgere eller tilbudsgivere.

En ordregiver kan kræve, at tilbudsgiverne i deres tilbud anfører, på hvilke dele af kontrakten de har til hensigt at anvende underleverandører til at udføre arbejdet, samt hvilke underleverandører der foreslås, hvis de kendes på tidspunktet for tilbuddets afgivelse jf. udbudslovens § 177, stk. 1. Der vil som udgangspunkt ikke være en forpligtelse for tilbudsgiveren til at anvende de anførte underleverandører eller give konkrete dele i underleverance.

Ordregiver har dog mulighed for at fastsætte krav i udbudsmaterialet, så tilbudsgiver skal bruge de underleverandører, som er angivet i tilbuddet. Eller alternativt, at tilbudsgivers angivne underleverandører kun kan erstattes, hvis de fastsatte betingelser i udbudsmaterialet er opfyldt.

Ved indgåelse af bygge- og anlægskontrakter og tjenesteydelseskontrakter har ordregiver pligt til at indsætte en kontraktklausul, som forpligter den valgte leverandør til at oplyse navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandørerne, som skal anvendes til udførelse af kontrakten. Pligten gælder alene for de underleverandører, der er direkte involveret i udførelsen af kontrakten. Ordregiver har dog ret til at kræve det for underleverandører længere nede i underleverandørkæden, dvs. en underleverandør til en underleverandør.

Ordregiver kan kræve, at den valgte tilbudsgiver senest ved kontraktens påbegyndelse indleverer de krævede oplysninger. Som leverandør er man forpligtet til hurtigst muligt at oplyse om enhver ændring i underleverandørens oplysninger.

Hvis underleverandøren ikke er kendt på tidspunktet for kontraktens påbegyndelse, skal oplysningerne gives til ordregiveren, så snart de foreligger, når underleverandøren er udpeget. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der udpeges nye underleverandører, som skal erstatte tidligere underleverandører.

Ved varekøbskontrakter har ordregiver alene ret og ikke pligt til at kræve, at den valgte tilbudsgiver angiver navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant på de valgte underleverandører. Det gælder også for underleverandører længere nede i underleverandørkæden, dvs. en underleverandør til en underleverandør.

Ordregiver kan endeligt kræve, at visse centrale opgaver udføres direkte af den vindende tilbudsgiver selv eller af en specifik deltager i en sammenslutning jf. udbudslovens § 144, stk. 8. Et sådant krav kan dog kun stilles i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og monterings- og installationsarbejder under en vareind-

købskontrakt. Ordregiveren skal i så fald præcisere i udbudsbekendtgørelsen, hvilke specifikke afgrænsede centrale opgaver dette krav gælder.

Der er her tale om en undtagelse til udgangspunktet om, at ansøgeren eller tilbudsgiveren selv bestemmer, hvorledes man ønsker at organisere sig. Muligheden for at stille et sådant krav kan derfor alene anvendes i forbindelse med visse centrale opgaver. Ved vurderingen af, hvad der kan karakteriseres som en central opgave, skal ordregiveren foretage en indholdsmæssig vurdering af de konkrete opgaver. Størrelsen af opgaven kan som følge heraf ikke alene begrunde, at en opgave er central.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder, at der er behov for at styrke investeringscreeningslovens regler med henblik på at gøre det muligt at screene alle parter, der deltager i udbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, samt underleverandører til disse. Efter de gældende regler i investeringscreeningsloven om særlige økonomiske aftaler er det alene muligt at screene aftaler, hvis aftalen indgås med virksomheder eller statsborgere udenfor EU eller EFTA (medmindre den danske virksomhed eller virksomheden i EU/EFTA er direkte eller indirekte under kontrol af parter eller statsborgere fra et ikke-EU/EFTA-land). Der er desuden meget begrænset eller slet ingen mulighed for at screene underleverandører, der vil skulle anvendes på delleverancer, hvis hovedaftalen indgås med en part inden for EU eller EFTA. Erhvervsministeriet finder, at de manglende muligheder for at kunne screene alle parter, herunder underleverandører potentielt vil kunne have sikkerhedsmæssige konsekvenser for energiøprojektet, der vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Erhvervsministeriet finder derfor, at lovens anvendelsesområde bør udvides, således at der indføres krav om forudgående tilladelse til indgåelse af kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Erhvervsministeriet finder, at bestemmelser herom bør fastsættes i et nyt kapitel i investeringscreeningsloven således, at det klart fremgår af loven, at der er tale om screening af et særligt afgrænset område, der vedrører kontrakter om etablering, medejerskab og drift af energiøen.

Kravet om tilladelse til indgåelse af kontrakter findes alene at skulle gælde, hvis der er tale om kontrakter om etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, der indgås i forbindelse med udbud efter lov om Energiø, og hvor kontrakterne er en del af det udbudsmateriale, som offentliggøres i forbindelse med annonceringen af funktionsudbuddet.

Erhvervsministeriet finder desuden, at tilladelseskravet bør rette sig mod enhver kontraktpart uanset hjemsted og juridisk form, herunder også konsortier, for at sikre, at alle parter, der deltager i udbuddet, bliver screenet.

For så vidt angår muligheden for at screene underleverandører finder Erhvervsministeriet, at der i ansøgningen om

tilladelse til at indgå kontrakten vil kunne indgå oplysninger om underleverandører, hvis ansøgeren vil gøre brug heraf, samt hvilke underleverandører, der i givet fald vil blive anvendt på centrale opgaver. Underleverandører vil derfor kunne blive screenet ved behandlingen af ansøgningen om tilladelse. Desuden findes der behov for at kunne screene underleverandører, der først kendes på et senere tidspunkt og derfor ikke fremgår af ansøgningen. Der bør derfor være mulighed for give en tilladelse på betingelse af, at udvalgte underleverandører skal godkendes.

Efter gældende regler er det alene vinderen af et udbud, der skal søge om tilladelse til at indgå en særlig økonomisk aftale. Erhvervsministeriet finder, at der i særlige tilfælde kan være behov for at screene alle deltagere på et tidligere tidspunkt i udbudsprocessen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i den forbindelse oplyst, at det er tvungende nødvendigt for tidsplanen for udbuddet af energiøen, af samfundsøkonomiske hensyn samt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, at alle deltagere i udbuddet kan screenes på et tidligt tidspunkt i udbudsprocessen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser om screening af kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, fremgår af det foreslåede kapitel 2 a.

Det fremgår af den foreslåede § 9 a, at en kontraktpart forud for indgåelse af kontrakten skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse hertil, hvis kontrakten vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Med kontrakter menes i den forbindelse de kontrakter, der er en del af funktionsudbuddets udbudsmateriale.

Tilladelseskravet efter det foreslåede § 9 a foreslås at skulle gælde for enhver kontraktpart, der har til hensigt at indgå en sådan kontrakt. Det betyder, at loven på dette område udvides til også at finde anvendelse på virksomheder hjemmehørende i et EU- eller EFTA-land, statsborgere fra EU- eller EFTA-lande, selskabssammenslutninger (konsortier) i EU/EFTA m.v.

Det foreslås, at § 9 a finder anvendelse på kontrakter, der indgås med ordregivere. Ordregivere i forbindelse med kontrakter om etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen forventes i den forbindelse at blive Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Energistyrelsen og et statsligt holdingselskab.

Processen for Erhvervsstyrelsens behandling af ansøgninger om tilladelser til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, jf. det foreslåede kapitel 2 a, vil skulle følge de generelle bestemmelser i det foreslåede kapitel 3 a, herunder bestemmelserne om en faseopdelt sagsbehandling. Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 2.2.4.

Efter det foreslåede § 9 b foreslås dog, at erhvervsministeren efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at alle deltagere i udbuddet om etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, jf. det

foreslåede § 9 a, skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Bestemmelsen vil give erhvervsministeren mulighed for at screene alle deltagere på et tidligt tidspunkt i udbudsprocessen. Ansøgningen vil skulle behandles efter de foreslåede bestemmelser om faseopdelt sagsbehandling og oplysningskrav efter kapitel 3 a.

Bestemmelsen vil dermed også give mulighed for at screene underleverandører, som deltagerne i udbuddet forventer at anvende til opfyldelse af kontrakten, idet oplysninger om underleverandører vil kunne indgå i ansøgningen, jf. det foreslåede § 14 c, stk. 3.

2.2. Faseopdelt sagsbehandling efter investeringscreeningsloven

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Investeringscreeningslovens regler

Efter investeringscreeningsloven skal en udenlandsk investor ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen til at foretage en udenlandsk direkte investering eller indgå en særlig økonomisk aftale inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. lovens §§ 5 eller § 7, mens en udenlandsk investor skal indgive en anmeldelse til Erhvervsstyrelsen, hvis den udenlandske direkte investering eller særlig økonomiske aftale vedrører de øvrige sektorer og kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, jf. lovens §§ 10 eller 11.

Det fremgår af investeringscreeningslovens § 8, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning efter §§ 5 eller 7 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan tillades, eller om sagen forelægges erhvervsministeren. Fristen kan dog forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor giver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn efter lovens § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår desuden af investeringscreeningslovens § 12, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelse af en fuldstændig anmeldelse efter §§ 10 eller 11 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan godkendes, eller skal forelægges erhvervsministeren. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor. Hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage har givet underretning om, hvorvidt den anmeldte investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse, jf. § 13, stk. 4.

Erhvervsstyrelsen kan ved behandling af ansøgninger og anmeldelser kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikker-

hed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes indhente oplysninger fra den danske målvirksomhed eller enhed, jf. § 8, stk. 2, og § 12, stk. 3.

De nærmere formkrav til ansøgningsmateriale fremgår af procedurebekendtgørelsens §§ 6-8

Når Erhvervsstyrelsen behandler en ansøgning efter investeringscreeningsloven, sender Erhvervsstyrelsen sagen i høring hos en række relevante myndigheder, herunder de danske efterretningstjenester, Udenrigsministeriet og det relevante ressortministerium. Herudover foretager Erhvervsstyrelsen egne undersøgelser af f.eks. den udenlandske investors ejerforhold m.v., ligesom styrelsen i de relevante investeringscreeningssager hører myndighederne i andre EU-lande og Kommissionen via den fælles EU-samarbejds-mekanisme, der er etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen, med senere ændringer (FDI-forordningen).

Med udgangspunkt i de fastsatte afgørelseskriterier i investeringscreeningslovens § 15 vurderer Erhvervsstyrelsen på grundlag af høringssvar og oplysningerne i sagen, om investeringen eller aftalen vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Såfremt investeringen eller aftalen ikke udgør en trussel, udsteder styrelsen som udgangspunkt en tilladelse. Tilladelsen kan meddeles på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår.

Vilkår kan f.eks. være af økonomisk karakter om begrænsning af investors ejerandele i målvirksomheden, eller af ledelsesmæssig karakter, hvor der f.eks. kan være tale om begrænsninger i investorens deltagelse i ledelsen af målvirksomheden. Der kan også være tale om vilkår, der retter sig mod at begrænse investorens indsigt i eller adgang til teknologi eller følsomme oplysninger, eller vilkår om at investoren ikke må bruge sin indflydelse til f.eks. at stoppe målvirksomhedens forsyning eller flytte produktionen ud af Danmark m.v.

Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, der ikke kan afbødes ved forhandling, forelægges ansøgningen for erhvervsministeren til afgørelse efter investeringscreeningslovens § 32, stk. 1. Ministeren træffer efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren og relevante ressortministre afgørelse i sagen, herunder om der skal gives henholdsvis en tilladelse, en tilladelse på særlige vilkår eller et afslag på ansøgningen.

2.2.2. Udvalgte landes ordninger for behandling af ansøgninger og anmeldelser

FDI-forordningen fastsætter regler for screening af udenlandske direkte investeringer i EU af hensyn til »sikkerheden eller den offentlige orden«, jf. forordningens artikel 1, stk. 1. FDI-forordningen indeholder fælles regler for en samarbejdsmechanisme, der betyder, at medlemsstaterne skal informere hinanden og Kommissionen om udenlandske di-

rekte investeringer, der er underlagt forordningen, jf. forordningens artikel 6 og 7.

Faseopdelt sagsbehandling anvendes allerede i dag af flere andre EU-medlemsstater i forbindelse med deres screening af transaktioner omfattet af FDI-forordningen. Både Tyskland, Frankrig og Italien arbejder f.eks. med en indledende fase, der afklarer jurisdiktionen af den indsendte transaktion. Såfremt transaktionen ikke vurderes at falde inden for den nationale investeringscreeningslov, vil sagen blive afsluttet i den indledende fase, og ansøgeren vil modtage en meddelelse herom. I alle tre lande anses den indledende fase ikke som en formel screening men som en opklaringsproces, der danner grundlag for, om den givne transaktion overhovedet skal screenes. Således notificerer de nævnte lande kun de sager, der er blevet udtaget til en formel screening (fase 2) til de andre medlemsstater. Den kommende svenske investeringscreeningslov forventes ligeledes at indføre en faseopdelt sagsbehandling, hvor kun de transaktioner, der videreføres i en fase 2, vil blive notificeret til de andre EU-medlemsstater.

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der i lighed med en række andre EU-landes screeningsordninger indføres en faseopdelt sagsbehandling. Dette vil betyde, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet, hvilket vil medføre, at ukomplicerede ansøgninger vil kunne afgøres hurtigere af Erhvervsstyrelsen i en indledende fase (fase 1). Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil Erhvervsstyrelsen skulle åbne en supplerende sagsbehandlingsfase (fase 2).

Herudover finder Erhvervsministeriet, at der bør fastsættes ens regler for sagsbehandlingen af ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelser, hvilket vil gøre loven mere læsbar samt øge forudsigeligheden. Efter de gældende regler er reglerne om sagsbehandlingsprocedurer fastsat i forhold til, om der er tale om en ansøgning om tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale (§§ 8 og 9) eller en anmeldelse af en investering eller aftale (§§ 12 og 13). Ansøgninger og anmeldelser behandles imidlertid efter de samme procedurer og med samme formkrav til ansøgninger, bortset fra sagsbehandlingsfristerne, hvor muligheden for at forlænge en ansøgning om tilladelse i op til 90 dage, jf. § 8 stk. 1, ikke gælder for anmeldelsessager, hvor fristen for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling er 60 hverdage.

Erhvervsministeriet finder, at tidsfristen for styrelsens behandling af sager i fase 1 vil kunne fastsættes til 45 kalenderdage fra modtagelsen af en fuldstændig oplyst ansøgning eller anmeldelse, hvilket vil være en væsentlig reduktion i forhold til de gældende frister i loven på 60 hverdage for tilladelsessager (med mulighed for forlængelse i op til 90 hverdage) og 60 hverdage for anmeldelser. En kortere frist for behandling af ukomplicerede sager vurderes at kunne

imødekomme ønsker fra erhvervslivet om en hurtigere afklaring af, om en udenlandsk direkte investering eller aftale vil kunne blive godkendt. For sager der vil skulle behandles i en efterfølgende fase 2, vil der være behov for at fastsætte en længere frist for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, idet der vil være behov for at foretage nærmere undersøgelser for at vurdere, om transaktionen kan udgøre en sikkerhedsmæssig trussel.

For at skabe større forudsigelighed om beregningen af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsfrister, finder Erhvervsministeriet desuden, at tidsfrister bør regnes som kalenderdage i stedet for hverdage.

Herudover finder Erhvervsministeriet, at der som følge af det foreslåede kapitel 2 a om en tilladelsesordning for kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energioen, er behov for at indføre bestemmelser om, at disse ansøgninger kan indeholde oplysninger om underleverandører, der forventes at blive anvendt på leverancer til opfyldelse af kontrakten idet underleverandører i visse tilfælde vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4, at underleverandører ikke altid er kendte på ansøgningstidspunktet, og Erhvervsstyrelsen vil derfor ikke i sådanne tilfælde kunne få oplysninger om disse i forbindelse med behandlingen af en ansøgning efter det foreslåede kapitel 2 a.

Der findes også behov for at screene underleverandører, der først kendes på et senere tidspunkt og derfor ikke fremgår af ansøgningen. Der bør derfor være mulighed for give en tilladelse på betingelse af, at udvalgte underleverandører på centrale delleverancer også skal godkendes.

2.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i kapitel 3 a, at der indføres fælles bestemmelser for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser, herunder bestemmelser om en faseopdelt sagsbehandling.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til ansøgninger eller godkendelse af anmeldelser, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, samt at en tilladelse eller godkendelse kan gives på nærmere vilkår.

Det foreslås endvidere i § 14 a, stk. 2, at hvis en ansøgning eller anmeldelse er forelagt for erhvervsministeren, kan ministeren give tilladelse eller godkendelse efter stk. 1.

Det foreslås desuden i § 14 b, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af hhv. ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelse efter loven vil ske ud fra en faseopdelt sagsbehandling. Kapitlet vil også finde anvendelse for behandling af ansøgninger om tilladelse til kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energioen, jf. det foreslåede kapitel 2 a.

Sagsbehandlingen i fase 1 vil blive baseret på et forenklet ansøgningsskema, der vil indeholde færre oplysningskrav

end efter de gældende regler. Hvis det ansøgte eller anmeldte ikke vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder Erhvervsstyrelsen en tilladelse.

Fase 2 vil være en supplerende fase, der kun vil blive indledt i særlige tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden.

Erhvervsstyrelsen vil skulle meddele til ansøger, at styrelsen indleder en fase 2-screening, og ansøgeren vil samtidig som udgangspunkt blive bedt om at komme med supplerende oplysninger samt yderligere dokumenter. Ved afslutning af fase 2-screeningen vil Erhvervsstyrelsen enten kunne tillade eller godkende investeringen, kontrakten eller den særlige økonomiske aftale eller give meddelelse om, at der er behov for at forhandle vilkår om afbødende foranstaltninger efter § 16, stk. 1, eller at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Med forslaget om en faseopdelt sagsbehandling vil der være behov for at foretage de nødvendige tilpasninger i procedurebekendtgørelsen.

Frister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af sager i henholdsvis fase 1-screeningen og fase 2-screeningen foreslås fastsat til hhv. 45 kalenderdage for sager i fase 1 og 125 kalenderdage for sager i fase 2, jf. det foreslåede § 14 b, stk. 5, og 6. Der er ved fastsættelsen af fristerne taget hensyn til, at mere ukomplicerede sager hurtigt vil kunne afgøres, hvorimod der vil være behov for længere sagsbehandlingstid for sager i fase 2-screeningen.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen ved ansøgninger efter det foreslåede kapitel 2 a om tilladelse til kontrakter kan kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant m.v. for underleverandører, der forventes anvendt til opfyldelsen af kontrakten, når disse kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning. Dette vil muliggøre, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen vil kunne screene underleverandører i relevant omfang.

Hvis underleverandører ikke kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning, foreslås i § 14 a, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan betinge tilladelsen af, at udvalgte underleverandører skal godkendes. Det er således forventningen, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt alene vil stille krav om godkendelse af nye underleverandører på centrale delleverancer, og at dette vil fremgå af tilladelsen. Overholdes pligten ikke til at søge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes i kontraktperioden, foreslås det, at dette forhold omfattes af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen jf. den foreslåede § 14 d, stk. 2, nr. 5.

2.3. Præcisering af Klagenævnet for Udbuds kompetence

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om Klagenævnet for

Udbud § 1, stk. 2, nr. 2, at loven finder anvendelse ved håndhævelsen af EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne).

Af lovbemærkningerne til lov om Klagenævnet for Udbud, § 1, jf. Folketingstidende 2009-2010, A, L 110, som blev fremsat, fremgår det, at bestemmelsen skal forstås som en henvisning til først og fremmest udbudsdirektiverne, EUF-traktaten og de heraf afledte principper. Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at Klagenævnet alene kan behandle klager, som vedrører de aspekter af EU-retten, som omhandler indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed.

Det fremgår ikke af lov om Klagenævnet for Udbud, hvorvidt Klagenævnet for Udbud kan håndhæve EU-retsakter, som vedrører EU's økonomiske sanktioner mod tredjelande, navnlig retsakter udstedt med hjemmel i EUF-traktatens artikel 215, i det omfang sådanne sanktioner påvirker indgåelse af offentlige kontrakter.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Efter den gældende regulering vil Klagenævnet for Udbud ikke være kompetent til at håndhæve overtrædelser af EU's sanktioner over for tredjelande, som angår indgåelsen af offentlige kontrakter, dvs. hvis en offentlig ordregiver tildeler en kontrakt til en økonomisk aktør i strid med sanktionerne.

Da Klagenævnet for Udbud er den kompetente myndighed til at behandle klager over offentlige ordregiveres overtrædelser af udbudsreglerne, herunder af EUF-traktatens principper, som har betydning for indgåelse af offentlige kontrakter, vil det være nærliggende, hvis Klagenævnet for Udbud også får kompetence til at behandle klager over offentlige ordregiveres overtrædelser af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, i det omfang sådanne sanktioner angår indgåelsen af offentlige kontrakter. Forslaget skal dermed give Klagenævnet for Udbud kompetence til at behandle klager over offentlige ordregiveres indgåelse af offentlige kontrakter i strid med sanktionerne efter de regler, som i øvrigt gælder for Klagenævnet for Udbuds behandling af klager.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver Klagenævnet for Udbuds kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, såfremt de angår indgåelse af offentlige kontrakter.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vil skabes klarhed om, hvorvidt Klagenævnet for Udbud vil være kompetent til at håndhæve de af EU udstedte økonomiske sanktioner over for tredjelande, som angår indgåelse af offentlige kontrakter. Ordningen vil ligeledes medføre, at Klagenævnet for Udbud vil kunne håndhæve offentlige ordregiveres tildeling af offentlige kontrakter i strid med EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande efter de regler, som der gælder for håndhævelse af udbudsreglerne i øvrigt.

For nærmere om den konkrete udmøntning af bestemmel-

sen henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.4. Bemyndigelsesbestemmelse til udpegningskompetent myndighed

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om Klagenævnet for Udbud § 6, at klage over overtrædelse af udbudsreglerne kan indgives af:

- 1) Enhver, der har en retlig interesse heri.
- 2) Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.
- 3) De organisationer og offentlige myndigheder, som erhvervsministeren tillægger en klageadgang.
- 4) Organisationer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union og Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som svarer til de organisationer, der er udpeget i henhold til nr. 3 ovenfor.

I forhold til Klagenævnet for Udbuds reaktions- og sanktionsmuligheder, så kan Klagenævnet for Udbud efter lov om Klagenævnet for Udbud § 12 efter påstand tillægge en klage opsættende virkning. Derudover kan Klagenævnet for Udbud ved overtrædelse af udbudsreglerne efter lovens § 13 bl.a.:

- 1) suspendere ordregiverens udbudsprocedure eller beslutninger i forbindelse med en udbudsforretning,
- 2) annullere ordregiverens ulovlige beslutninger eller udbudsforretning, eller
- 3) udstede påbud om lovliggørelse af udbudsproceduren eller beslutninger i forbindelse med udbudsforretningen.

Derudover er der i straffelovens § 110c, stk. 3, fastsat strafansvar for overtrædelse af bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af forordninger, som er vedtaget med bl.a. hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215.

Lov om Klagenævnet for Udbud indeholder ikke en hjemmel til, at erhvervsministeren kan udstede administrative bestemmelser med henblik på at sikre, at EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som vedrører offentlige kontrakter, kan administreres i dansk ret for så vidt angår meddelelse af tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører eller for på anden måde at sikre en effektiv håndhævelse af sanktionerne.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

EU har efter Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 og med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde artikel 215 ved Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, vedtaget en række sanktioner mod Rusland, herunder den 5. sanktionspakke, som blev besluttet ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/578 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP om

restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling til og fortsat gennemførelse af kontrakter med økonomiske aktører i eller med forbindelse til Rusland.

Forordningens artikel 5k medfører, at myndigheder og andre organer, der er omfattet af udbudsdirektiverne, fra den 9. april 2022 ikke må tildele kontrakter til, og fra den 10. oktober 2022 ikke må fortsætte gennemførelse af kontrakter med følgende økonomiske aktører:

- a) russiske statsborgere, fysiske personer, der er bosiddende i Rusland, eller juridiske personer, enheder eller organer, der er etableret i Rusland
- b) juridiske personer, enheder eller organer, hvoraf en enhed som omhandlet i litra a) ovenfor direkte eller indirekte ejer over 50 %, eller
- c) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der handler på vegne af eller efter anvisning fra en enhed som omhandlet i litra a) eller b) ovenfor.

Forbuddet omfatter også kontrakter, hvor en økonomisk aktør fra eller med forbindelse til Rusland, som nævnt i litra a) -c) ovenfor, er en underleverandør eller en støtteenhed, som tegner sig for mere end 10 % af kontraktens værdi.

Forordningen giver dog i artikel 5k, stk. 2 mulighed for, at de kompetente myndigheder kan tillade tildeling og fortsat gennemførelse af kontrakter med henblik på:

- a) drift, vedligeholdelse, dekommissionering og håndtering af radioaktivt affald, levering og oparbejdning af brændsel og sikkerhed i forbindelse med civil nuklear kapacitet og fortsat udformning, opførelse og ibrugtagning nødvendig til færdiggørelse af civile nukleare faciliteter samt levering af prækursormateriale til fremstilling af medicinske radioisotoper og lignende medicinske anvendelser, kritisk teknologi til overvågning af miljøstråling samt civilt nukleart samarbejde, navnlig inden for forskning og udvikling
- b) mellemstatsligt samarbejde om rumprogrammer
- c) levering af strengt nødvendige varer eller tjenesteydelser, som kun kan leveres, eller kun kan leveres i tilstrækkelige mængder, af de personer, der er omhandlet i stk. 1
- d) Unionens og medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationers funktion i Rusland, herunder delegationer, ambassader og missioner, eller internationale organisationer i Rusland, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten
- e) medmindre det er forbudt i henhold til artikel 3m eller 3n, køb, import eller transport af naturgas og olie, herunder raffinerede olieprodukter, samt titan, aluminium, kobber, nikkel, palladium og jernmalm, fra eller gennem Rusland til Unionen, eller

f) køb, import eller transport til Unionen af kul og andre faste fossile brændstoffer som opført på listen i bilag XXII indtil den 10. august 2022.

Tildeling eller videreførelse af kontrakter på de nævnte

områder kræver en specifik tilladelse fra den kompetente myndighed.

Ressortansvaret for udbudsreglerne ligger i Erhvervsministeriet. Udbudsreglerne er kendetegnet ved, at de fastlægger procedurerne for, hvordan offentlige ordregivere samt offentligretlige organer og sammenslutninger skal købe ind, men ikke hvad der kan og må købes. Ressortansvaret for statens indkøbspolitik er primært placeret i Finansministeriet. Kommunerne og regionerne har ansvar for deres egen indkøbspolitik. Der er således ikke nogen naturlig ressortansvarlig for håndhævelse af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, herunder for meddelelse af tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører.

Da Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ressortansvarlig for udbudsreglerne generelt, er det mest nærliggende, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bliver kompetent myndighed efter forordningen, som indfører sanktioner mod Rusland vedrørende offentlige kontrakter.

Da det er uvist, om der kommer yderligere EU-regulering af sanktionerne, samt om der opstår behov for at justere håndhævelsesmulighederne, anses det for mest hensigtsmæssigt at indføre en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udstede administrative bestemmelser om administration af EU's både nuværende og eventuelle fremtidige sanktioner, som vedrører offentlige kontrakter. For nuværende har EU udstedt 9 sanktionspakker mod Rusland som følge af Ruslands aggression mod Ukraine. Det er muligt, at EU vil udstede flere sanktionspakker eller foretage ændringer i gældende sanktionspakker, som vedrører offentlige kontrakter, som kan kræve justeringer i de administrative regler. Desuden kan det blive nødvendigt at tilpasse og udvikle den administrative håndhævelse af sanktionerne løbende, for at sikre så effektiv håndhævelse som muligt.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af disse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at erhvervsministeren får hjemmel til at udstede relevante administrative bestemmelser med henblik på at sikre administration og effektiv håndhævelse af EU's nuværende og eventuelle fremtidige økonomiske sanktioner vedrørende offentlige kontrakter. Ordningen vil også indebære, at erhvervsministeren kan udpege den eller de kompetente myndigheder til at træffe afgørelser om tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører, i det omfang sådanne tilladelser kan udstedes i medfør af sanktionerne, samt til at forfølge overtrædelser af sanktionerne.

For nærmere om den konkrete udmøntning af bestemmelsen henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil behandle, herunder indsamle og videregive, i forbindelse med sagsbehandlingen af ansøgninger og anmeldelser efter den foreslåede faseopdelte sagsbehandling, er bl.a. personoplysninger som eksempelvis pas og e-mails på enkeltpersoner.

Behandlingen af disse personoplysninger er for styrelsens vedkommende reguleret af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Erhvervsstyrelsen er selvstændig dataansvarlig for personoplysningerne, når disse overføres til styrelsens sagsbehandlingssystem. Som følge heraf er det for så vidt angår de behandlede personoplysninger styrelsens ansvar at sikre overensstemmelse med de ovenfor nævnte regler.

Styrelsen er derimod fælles dataansvarlig med EU-Kommissionen for personoplysninger, der udveksles som led i FDI-forordningens samarbejdsmechanisme, og hvor Kommissionen stiller et særligt sikret IT-system til rådighed, jf. forordningens artikel 11, stk. 2. Der er udarbejdet en aftale herom med Kommissionen, der fastlægger styrelsens og Kommissionens forpligtelser vedrørende dette i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen.

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil behandle som led i den foreslåede ordning som selvstændig dataansvarlig, er almindelige personoplysninger som navne, adresser m.v. og dermed omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Det vurderes, at styrelsen efter vedtagelsen af den foreslåede lovændring vil kunne basere sin behandling på databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. I det omfang styrelsen behandler oplysninger om strafbare forhold, vil dette skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 8.

Databeskyttelsesforordningen indeholder i artikel 5, stk. 1, en række grundlæggende principper, som bl.a. dataminimeringsprincippet, formålsbegrænsningsprincippet og opbevaringsbegrænsningsprincippet m.v., der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, som omfattes af forordningen. Erhvervsstyrelsen vil overholde de almindelige principper i forbindelse med behandlingen.

Derudover følger en række rettigheder for den registrerede i forordningens kapitel III. Således fremgår der i artikel 14 en oplysningsforpligtelse over for den registrerede, der medfører at den dataansvarlige i medfør heraf skal give den registrerede en række kontekstuelle oplysninger om persondatabehandlingen, herunder efter omstændighederne oplyse om vedkommendes rettigheder efter forordningen m.v., når oplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede selv – hvilket styrelsen vil gøre i medfør af den foreslåede faseopdelte sagsbehandling.

Derudover følger der en indsigtret af forordningens artikel 15, hvorefter den registrerede bl.a. har ret til en kopi af de oplysninger, den dataansvarlige har registreret om vedkommende. Det følger af § 39 i investeringscreeningsloven, at der er indført en særlig tavshedsforskrift, hvorefter myndighederne er forpligtet til at hemmeligholde fortrol-

ge oplysninger, der modtages fra andre myndigheder som led i sagsbehandlingen. Fravigelse af tavshedsforskriften vil være betinget af samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne. I forbindelse med sagsbehandlingen af screeningsagerne vil Erhvervsstyrelsen således i forhold til oplysninger omfattet af den særlige tavshedsforskrift kunne gøre undtagelse til oplysningspligten i databeskyttelsesforordningen artikel 14, jf. bestemmelsens stk. 5, litra d. Ligeledes vil styrelsen i forhold til disse oplysninger kunne gøre undtagelse til den registreredes indsigtsret i databeskyttelsesforordningens artikel 15 i samme omfang som efter bl.a. offentlighedslovens § 35, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Det bemærkes, at oplysningerne om Erhvervsstyrelsens behandling af data til brug for screeningsordningen vil fremgå af styrelsens oplysningsskema på Erhvervsstyrelsens hjemmeside (www.erst.dk).

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil medføre mindre statslige meromkostninger i Erhvervsstyrelsen, der afholdes inden for Erhvervsstyrelsens eksisterende bevilling. Denne del af lovforslaget medfører ikke konsekvenser for kommuner og regioner.

De statslige meromkostninger fremkommer som følge af, at der forventes et øget antal screeningssager, som følge af lovforslagets forslag om at screene kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen. Erhvervsstyrelsen vil som den kompetente myndighed i Danmark for investeringsscreening skulle stå for den primære og koordinerende sagsbehandling, vejledning, kontrol m.v. i forbindelse med behandlingen af disse sager.

I forhold til lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud er det uklart, hvor store administrative og implementeringsmæssige konsekvenser lovforslaget vil få for Klagenævnet for Udbud, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og eventuelle andre relevante myndigheder, da det er uklart, hvor mange sager der kommer. Det forventes, at det vil kunne klares inden for egen ramme. Det vurderes derfor, at denne del af lovforslaget ikke vil have nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

For nuværende har EU vedtaget økonomiske sanktioner, som angår offentlige kontrakter, mod Rusland. Data over danske EU-udbud viser, at danske offentlige ordregivere i perioden 2019-2021 ikke har tildelt kontrakt til en virksomhed registeret i Rusland. Det er dog ikke kun virksomheder, som er etableret i Rusland, som er omfattet af sanktionerne mod Rusland vedrørende offentlige kontrakter, men også f.eks. danske eller europæiske virksomheder, som har russisk ejerskab eller agerer på vegne af eller efter anvisning fra en russisk statsborger eller en russisk virksomhed.

Siden forordningens ikrafttræden i april 2022 har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kun fået ganske få henvendel-

ser om konkrete sager, hvor der har været uklarhed om sanktionsbestemmelsernes anvendelsesområde.

Det kan indikere, at de offentlige ordregivere kun har få kontrakter med leverandører og underleverandører, som er omfattet af artikel 5k i forordningen. På den baggrund vurderes det, at lovforslaget ikke har nævneværdige økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslagets del om ændringer af investeringsscreeningsloven i videst muligt omfang efterlever de syv principper om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget bidrager til at opfylde princip 1 om enkle og klare regler, idet den faseopdelte sagsbehandling vil medføre en forenkling af krav til ansøgningsmateriale i fase 1. Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil desuden opfylde princip 2, idet ansøgninger og anmeldelser af screeningssager vil ske digitalt via en tilpasning af Erhvervsstyrelsen digitale indberetningsløsning på virk.dk. Herudover vil de øvrige principper være opfyldt for lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven, idet hovedloven i sin tid er vurderet som digitaliseringsklar, og lovforslaget ændrer ikke på de gældende principper i investeringsscreeningsloven om kontrol, sikker og tryk datahåndtering samt forebyggelse af fejl og snyd.

Fsva. lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes det, at principperne ikke er relevante i lyset af de bestemmelser, som lovforslaget vedrører, da der er tale om en bestemmelse, der udvider Klagenævnet for Udbuds kompetence samt en bemyndigelsesbestemmelse. De relevante principper vil blive vurderet i forbindelse med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Såfremt Erhvervsstyrelsen stiller vilkår for at afbøde, at en kontrakt vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil dette kunne medføre efterlevelseseffekter i den konkrete sag. Det vil afhænge af den konkrete sag, hvilke vilkår, der er relevante at stille, og hvor store administrative konsekvenser disse vil medføre for danske virksomheder. Samlet vurderes efterlevelseseffekter på under 10 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Det vurderes ikke, at lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil påvirke investeringsklimaet i Danmark generelt. Screening af indgåelse af kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen vil som følge af lovforslaget blive et vilkår, der vil gælde for enhver kontraktpart, der har til hensigt at indgå en sådan kontrakt. Screeningen af indgåelse af sådanne kon-

trakter kan derfor påvirke investeringsklimaet i forbindelse med energiøen i Nordsøen. Det vurderes dog, at en eventuel negativ påvirkning som følge af lovforslaget begrænses, da der i udbudsprocessen vil blive taget højde for screeningen.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud skønnes ikke at indebære omkostninger for erhvervslevet og påvirker ikke danske virksomheders adgang til eller mulighed for at byde på og vinde offentlige opgaver, da lovforslaget udelukkende vedrører håndhævelse af de af EU vedtagne sanktioner.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud har ingen konsekvenser for de skatter, afgifter og tilskud m.v., som erhvervslivets aktører er underlagt eller har adgang til.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud medfører ikke nogen direkte omkostninger eller besparelser som følge af ændrede krav til virksomhedernes produktion, fysiske indretning eller drift. Lovforslaget medfører heller ikke nogen begrænsninger eller muligheder for virksomhedernes produktion.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes derfor ikke at medføre nogen øvrige efterlevelseseffekter.

Lovforslagets del om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vurderes ikke at medføre nogen adfærdsvirkninger for de omfattede virksomheder eller afledte effekter på samfundsniveau.

Lovforslaget vurderes ikke generelt at ville påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

I lovforslagets del om ændring af investeringscreeningsloven foreslås det i kapitel 2 a at indføre en særskilt tilladelsesordning for kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Tilladelseskravet vil omfatte enhver kontraktpart, herunder også eventuelle kontraktparter i såvel Danmark som resten af EU, og vurderes dermed at berøre EU-retten bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser samt EU's udbudsdirektiver.

De EU-retlige rammer for den gældende nationale screenings- og indgrebsordning for udenlandske direkte investeringer mv. og de foreslåede ændringer til investeringscreeningsloven findes først og fremmest i Europa-Parlamentets

og Rådets forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (FDI-forordningen) og reglerne i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om kapitalens frie bevægelighed (TEUF artikel 63) og den frie etableringsret (TEUF artikel 49). Kapitalens frie bevægelighed adskiller sig fra bl.a. den frie etableringsret ved, at TEUF artikel 63 også finder anvendelse i forhold til tredjelande. Artikel 3, stk. 5, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsætter, at EU i forbindelserne med den øvrige verden forsvare og fremme sine værdier og interesser og bidrage til beskyttelsen af sine borgere. Det bemærkes, at beføjelser, der ikke helt eller delvist er tildelt EU i medfør af traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne, jf. TEU artikel 5, stk. 2. Området for national sikkerhed er ikke tildelt EU, og medlemsstaterne har derfor eneansvar for at beskytte deres nationale sikkerhed i følge TEU artikel 4, stk. 2. Ved udøvelsen af dette eneansvar skal medlemsstaterne dog overholde TEUF's bestemmelser om den fri bevægelighed. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udmønter traktatens nærmere bestemmelser om etableringsfriheden for tjenesteydere samt den fri udveksling af tjenester internt i EU, jf. TEUF artikel 56 om retten til den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

I forhold til etablering af virksomhed følger det af tjenesteydelsesdirektivets artikel 9-13, at en medlemsstat kan gøre adgangen til at optage og udøve servicevirksomhed afhængig af en tilladelsesordning, såfremt tilladelsesordningen er ikke-diskriminerende, begrundet i et tvingende alment hensyn samt proportional med formålet. For tjenesteydere, der ønsker at levere tjenester midlertidigt i en anden medlemsstat end den, de er etableret i, skal ethvert krav være proportionalt og ikke-diskriminerende. Desuden skal krav være begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet, jf. artikel 16, stk. 1. Det følger af servicedirektivets artikel 16, stk. 2, litra b, at en medlemsstat ikke må stille krav om, at en midlertidig tjenesteyder skal indhente en tilladelse fra en kompetent myndighed eller optages i et register.

Efter den gældende investeringscreeningslov stilles der krav om, at en udenlandsk investor skal indhente en forudgående tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler indenfor særligt følsomme sektorer og aktiviteter jf. lovens §§ 5 og 7. Sidstnævnte tilladelseskrav gælder dog ikke, hvis der er tale om særlige økonomiske aftaler med personer og virksomheder fra EU, medmindre statsborgere eller virksomheder uden for EU eller EFTA har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden, jf. lovens § 2, stk. 3, idet det var vurderingen, at et krav om indhentelse af en forudgående tilladelse til indgåelse af særlige økonomiske aftaler for personer og virksomheder inden for EU kunne være i strid med retten til fri bevægelighed for tjenesteydelser.

EU-medlemsstaterne kan begrænse de nævnte friheder i forhold til det indre marked i EU af hensyn til bl.a. den

ationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet indebærer, at nationale foranstaltninger, der begrænser den fri bevægelighed, skal være egnede til at opfylde formålet med begrænsningen og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde formålet. I lighed hermed kan der efter samme hensyn også foretages begrænsning i etablering af servicevirksomhed og den midlertidige levering af tjenesteydelser. Domstolen har fastslået, at nationale foranstaltninger, som ikke er underlagt nærmere kriterier, ud over en generel henvisning til beskyttelsen af nationale interesser, der er formuleret uden præcisering af de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder disse nationale foranstaltninger kan udøves, er i strid med TEUF artikel 49 og 63, jf. bl.a. sag C-326/07, Kommissionen mod Italien. Endvidere fastslog Domstolen, at en national bestemmelse om, at foranstaltninger kun må udøves under overholdelse af EU-retten, ikke bevirker, at kriterierne for udøvelse af foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten. Kriteriernes generelle og abstrakte karakter kan ikke sikre, at udøvelse af de nationale foranstaltninger altid sker i overensstemmelse med EU-retten.

Det er vurderingen, at TEUF artikel 49 og 63 ikke er til hinder for at der blev indført en national screeningsordning i den gældende investeringscreeningslovs §§ 5 og 7, idet ordningen er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed og under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Den nationale screeningsordning er indrettet således, at ordningen er underlagt klare og præcise kriterier, der præciserer de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder screening og indgreb kan udøves.

Formålet med screening af investeringer fra EU-statsborgere og virksomheder hjemmehørende i EU er at forhindre omgåelse af screening af investeringer, der foretages af statsborgere og virksomheder fra tredjelande, og der vil kun i ganske særlige tilfælde blive grebet ind over for investeringer fra statsborgere og virksomheder fra EU-lande. Afgørelser om indgreb i overensstemmelse med EU-retten vil skulle fortolkes strengt, og hensynet til den offentlige orden og offentlige sikkerhed, der er nævnt i artikel 65 i TEUF kan alene påberåbes, når der foreligger en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse. Eventuelle indgreb mod investeringer, der foretages af statsborgere og virksomheder fra EU-lande, skal være i overensstemmelse med EU-traktaterne (TEU og TEUF), herunder at de skal være nødvendige i forhold til formålet, at de skal være proportionale, og at der skal foreligge en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, jf. lovens § 15. Det er i den forbindelse vurderingen, at den gældende tilladelsesordning i investeringscreeningslovs §§ 5 og 7 indeholder tilstrækkeligt klare og præcise kriterier, der angiver de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder screening og indgreb kan udøves, jf. EU-Domstolens dom i sag C-326/07, Kommissionen mod Italien. Den gældende lov giver alene mulighed for at gribe ind over for udenland-

ske direkte investeringer, hvis de indebærer trusler for national sikkerhed og offentlig orden i Danmark.

Den gældende lovs § 4, nr. 1 og 2, indeholder en konkret definition af national sikkerhed og offentlig orden og den gældende § 15 indeholder en detaljeret beskrivelse af de vurderingskriterier, som kan danne grundlag for et indgreb over for udenlandske direkte investeringer. Indgreb i såvel udenlandske direkte investeringer som i særlige økonomiske aftaler, vil alene kunne foretages af hensyn til beskyttelse af national sikkerhed og offentlig orden, og ikke af konkurrencemæssige eller økonomiske hensyn.

Det er vurderingen, at visse af de kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, jf. de foreslåede §§ 9 a og 9 b, vil kunne blive indgået med borgere eller virksomheder fra andre EU-lande, og derfor vil være omfattet af tjenesteydelsesdirektivet.

De foreslåede foranstaltninger i §§ 9 a og 9 b vil skulle bedømmes ud fra de fastsatte afgørelseskriterier, der lægges til grund ved vurderingen af, om der skal gøres indgreb for så vidt angår udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler, jf. investeringscreeningslovens § 15. Det er vurderingen, at afgørelseskriterier er tilstrækkeligt klare og præcise. Ændringslovforslaget udvider ikke området for, hvornår der kan foretages indgreb i forhold til kontrakter vedrørende energiøen, men sikkerhedsvurderingen vil fremadrettet også kunne tage højde for kontraktparternes underleverandører. Der vil fortsat stadig kun kunne foretages indgreb i udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen af hensyn til beskyttelse af national sikkerhed og offentlig orden, og ikke af konkurrencemæssige hensyn eller økonomiske hensyn.

Det er vurderingen, at de foreslåede §§ 9 a og b er forenelige med tjenesteydelsesdirektivet. Tilladelseskravet vurderes således at være ikke-diskriminerende, idet enhver kontraktpart, uanset nationalitet eller hjemsted, underlægges samme krav om ansøgning, screening og tilladelse, inden kontrakten vil kunne indgås. Det er ligeledes vurderingen, at tilladelseskravet er proportionelt, idet det tilsigtede mål om at kunne screene enhver kontraktpart af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, ikke kan nås gennem en mindre restriktiv foranstaltning, navnlig fordi en efterfølgende kontrol ville blive udført for sent til at have nogen reel virkning.

Lovforslaget sikrer endvidere, at FDI-forordningens minimumsforpligtelser til nationale screeningsmekanismer overholdes. De foreslåede § 14 b, stk. 5 og 6 om tidsfrister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling supplerer således forordningens artikel 3, stk. 3, hvoraf det fremgår, at medlemslandene anvender tidsfrister under deres screeningsmekanismer, der giver mulighed for at tage hensyn til bemærkninger fra andre medlemsstater og Kommissionen.

Indgåelse af offentlige kontrakter reguleres i udbudsdirektiverne, som består af udbudsdirektivet¹, forsyningsvirksom-

hedsdirektivet², forsvars- og sikkerhedsdirektivet³ og koncessionsdirektivet⁴.

Formålet med direktiverne er at skabe og sikre et indre marked for offentlige indkøb. Dette formål forfølges gennem fastsættelsen af regler for indkøb af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver, som overstiger de fastsatte tærskelværdier i direktiverne, som har til formål at sikre, at offentlige indkøb sker i overensstemmelse med principperne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og navnlig fri bevægelighed for varer, fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, samt de principper, der er afledt heraf, såsom ligebehandling, ikke-forskelsbehandling, gensidig anerkendelse, proportionalitet og gennemsigtighed.

Medlemslandene kan som udgangspunkt ikke fravige reglerne i udbudsdirektiverne, medmindre der er givet eksplicit hjemmel hertil. Det gælder også generelt, at ordregiver i alle faser af udbudsprocessen skal handle i overensstemmelse med de generelle principper om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet. Ordregiverne skal således behandle økonomiske aktører ens og uden forskelsbehandling og handle på en gennemsigtig og forholdsmæssig måde.

Udbudsdirektiverne angiver dog, at disse ikke er til hinder for, at der indføres foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige orden, den offentlige sædelighed og den offentlige sikkerhed, sundheden, menneskers og dyrs liv samt plantesundheden eller andre miljøforanstaltninger navnlig med henblik på en bæredygtig udvikling, forudsat at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det er vurderingen, at de foreslåede §§ 9 a og b er forenelige med udbudsdirektiverne, herunder princippet om ligebehandling, idet enhver kontraktpart, uanset nationalitet eller hjemsted, underlægges samme krav om ansøgning, screening og tilladelse, inden kontrakten indgås. Det er endvidere vurderingen, at de foreslåede ændringer er proportionale, idet de er begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Lovforslagets § 2 implementerer artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, herunder den 5. sanktionspakke gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022.

Artikel 8 i forordningen pålægger medlemsstaterne at fastsætte reglerne for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i forordningen, herunder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Det fremgår endvidere, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Dette lovforslag implementerer forordningens artikel 8 for så vidt angår den administrative håndhævelse af sanktionerne om kontrakter i forordningens artikel 5k samt evt. andre økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter, som måtte blive udstedt af EU.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. marts til den 29. marts 2023 været sendt i høring. Høringsperioden blev forkortet, for at lovforslaget kan fremsættes med henblik på vedtagelse i denne folketingssamling (samling 2022-23 (2. samling)). Dette vil muliggøre screening af deltagere i udbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Desuden har forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, været gældende siden april 2022, hvorfor det administrative ansvar for håndhævelse af sanktionerne om offentlige kontrakter bør fastslægges hurtigst muligt.

Udkastet har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen, ADIPA – Association of Danish Intellectual Property Attorneys, Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Aarhus Universitet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Aktive ejere (Danish Venture Capital and Private Equity Association), Amager Ressource Center, AMGROS, Amnesty International Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Arbejdsgiverforeningen KA, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Asfaltindustrien, Atlantsammenslutningen, Banedanmark, BAT-kartellet, BotXO, Bryggeriforeningen, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Center for Militære Studier, KU, Center for War Studies, DSU, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, Clean clothes campaign, COindustri, Concord Danmark, Constantia Sales Office Denmark, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksportråd, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Institut for Internationale Studier, Dansk Investor Relations Forening (DIRF), Dansk Iværksætterforening, Dansk IT, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Person Transport, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Danske Havne, Danske Malermestre, Danske Maritime, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Service, Danske Universiteter, DANVA, Danwatch, Danish Export Association, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råds sekretariat, Domsstolsstyrelsen, Ecolabel, Eksportkreditforeningen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fair Trade, Falck, Finansiell Stabilitet, Finansrådet, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansforeningen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First

North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer (FDR), Foreningen af Interne Revisorer (IIA), Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen af offentlige indkøbere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Freelance Bogholdere (FDBR), Forlæggerforeningen, Forsikring og Pension, Forsikringsforbundet, Forsvarsakademiet, FSC, FødevarerDanmark, GTSforeningen, HK Danmark, Horesta, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, IT Projektrådet, IT-Branchen, IT-Universitetet, Kapitalmarked Danmark, KL, Klagenævnet for udbud, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kommunekredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kreativitet og kommunikation, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Lufthavne A/S, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd,

Lokale Pengeinstitutter, LOS De private sociale tilbud, Lægemedelindustriforeningen (LIF), Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mellempøkeligt Samvirke, Metroselskabet I/S, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, NORUNet, Landbrug og Fiskeri, Offentligt Ansattes Organisationer, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Post Nord, Red Barnet, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rigsadvokaten, Rigsombudet på Færøerne, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rådet for samfundsansvar, SAS AB, SEGES (tidl. Landscentret), SKI (Staten og Kommunernes Indkøbsservice), SMV Danmark, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, TechStartupTEKNIQ, Telekommunikationsindustrien i Danmark, The Association of Tech Startups in Denmark, Trafikselskaberne i Danmark, Udviklingselskabet By & Havn I/S, VP Securities og Ørsted.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det skønnes, at lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil medføre mindre statslige meromkostninger i Erhvervsstyrelsen, der afholdes inden for Erhvervsstyrelsens eksisterende bevilling.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vil medføre implementeringsmæssige konsekvenser for Erhvervsstyrelsen til tilpasning af styrelsens egne IT-systemer til understøttelse af sagsbehandlingssystemer mv. Udgifter til dette vil blive afholdt inden for egen ramme.</p> <p>Det er uklart, hvor store administrative og implementeringsmæssige konsekvenser lovforslaget om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud vil få for Klagenævnet for Udbud, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og eventuelle andre relevante myndigheder, da det er uklart, hvor mange sager der kommer. Men det forventes, at det vil kunne klares inden for egen ramme.</p>

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslagets del om ændring af investeringsscreeningsloven vurderes at kunne medføre efterlevelseskonsekvenser for erhvervslivet på under 10 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget om ændring af lov om Klagenævnet for Udbud udspringer af medlemsstaternes forpligtelser som følge af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer, herunder den 5. sanktionspakke gennemført ved forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022.</p> <p>Artikel 8 i forordningen pålægger medlemsstaterne at fastsætte reglerne for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i forordningen, herunder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Lovforslaget implementerer artikel 8 for så vidt angår den administrative håndhævelse af sanktionerne om offentlige kontrakter i forordningens artikel 5k.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

På nuværende tidspunkt er der ikke en overskrift til § 1.

Det foreslås, at der før § 1 indsættes som *overskrift* »Formål«.

Den foreslåede overskrift har til hensigt at tydeliggøre indholdet i lovens § 1.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, at formålet med loven er at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, gennem screening og eventuelle indgreb over for sådanne investeringer og aftaler. Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om

screening af og eventuelt indgreb over for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

I lovens § 1, stk. 1 og 2, refereres således både til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at ændre ”udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler” til ”udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter i forbindelse med etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen”.

Det foreslåede vil medføre, at lovens formål præciseres til også at finde anvendelse på kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, jf. de foreslåede regler i § 3 a og kapitel 2 a. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1 nr. 7.

Endvidere foreslås det i § 1, stk. 2, at ændre ”udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler” til ”udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter”.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, vil det

fremgå, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Hensigten er at sikre, at loven heller ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Til nr. 3

På nuværende tidspunkt er der ikke en overskrift for anvendelsesområdet for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det foreslås at der før § 2 indsættes som *overskrift*: »Udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«.

Den foreslåede overskrift har til hensigt at tydeliggøre, at §§ 2 og 3 kun angår udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Til nr. 4

På nuværende tidspunkt er der ikke en overskrift for anvendelsesområdet for kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Det foreslås, at der efter § 3, som *overskrift* til § 3 a, indsættes overskriften »Anvendelsesområdet for kontrakter i forbindelse med etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen«.

Det foreslåede har til hensigt at tydeliggøre, at § 3 a kun angår kontrakter, der vil vedrøre etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det foreslås at indsætte et nyt § 3 a, stk. 1, hvorefter loven finder anvendelse på kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i forbindelse med visse udbud efter lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen, jf. dog stk. 2.

Det foreslås således, at kontrakter, som nævnt i udbudsmaterialet i funktionsudbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, også omfattes af lovens bestemmelser, herunder bl.a. om afgørelseskriterier, vilkår, påbud, forbud og afslag, kontrolforanstaltninger, kompetent myndighed og domstolsprøvelse m.v.

Det foreslås i § 3 a, stk. 2, at §§ 2 og 3 og kapitel 2 og 3 ikke finder anvendelse for kontrakter omfattet af stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at anvendelsesområdet for direkte udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler i lovens §§ 2 og 3, samt kapitel 2 om tilladelsesordningen for direkte udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler og kapitel 3 om anmeldelsesordningen for direkte udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler, ikke vil finde anvendelse på kontrakter, der

fremgår af udbudsmaterialet til funktionsudbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Andre kontrakter, aftaler m.v., der ikke er omfattet af udbudsmaterialet i funktionsudbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, vil dermed, hvis de ellers er omfattet af anvendelsesområdet i lovens §§ 2 og 3 for direkte udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler, være omfattet af reglerne herfor i bl.a. kapitel 2 og 3 samt lovens øvrige bestemmelser. Det betyder f.eks., at gennemførelse af udenlandske direkte investeringer og indgåelse af særlige økonomiske aftaler i forbindelse med udbudsprocessen for havvindmølleparkerne, der skal tilsluttes energiøen i Nordsøen, kan være omfattet af lovens krav om forudgående tilladelse efter lovens §§ 5 eller 7 eller den frivillige anmeldelsesmulighed i lovens §§ 10 eller 11, såfremt lovens betingelser i øvrigt er opfyldt.

Endeligt foreslås det, at der efter § 3 a, som *overskrift* til § 4, indsættes overskriften »Definitioner«.

Det foreslåede har til hensigt at tydeliggøre indholdet i lovens § 4.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 3, at særligt følsomme sektorer og aktiviteter i forhold til den nationale sikkerhed eller offentlige orden som nævnt i § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, bl.a. omfatter virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse, som defineret i § 2, nr. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 med senere ændringer.

Det foreslås i § 6, stk. 1, nr. 3, at der for virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1, henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821, der har afløst forordning nr. 428/2009.

Den foreslåede ændring medfører, at der i bestemmelsen henvises til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821, der har afløst forordning nr. 428/2009.

Til nr. 6

De gældende §§ 8 g 9 indeholder regler om Erhvervsstyrelsens administration og procedurer for sagsbehandling af ansøgninger om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter.

Det fremgår af § 8, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter §§ 5 eller 7 meddeler, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan tillades efter § 9, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, efter § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår af § 8, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan kræve

alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 3, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at ansøgningen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det fremgår af § 8, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 2, 1. pkt., eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Det fremgår af § 8, stk. 4, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordination af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter stk. 1.

Det fremgår af § 8, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning om tilladelse.

Det fremgår af § 8, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om ansøgning om tilladelse efter §§ 5 og 7.

Det fremgår af § 9, stk. 1, at finder Erhvervsstyrelsen, at en ansøgning om at erhverve en kvalificeret andel efter § 5 eller en ansøgning om en særlig økonomisk aftale efter § 7 ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder Erhvervsstyrelsen tilladelse til investeringen eller aftalen. Tilladelse efter 1. pkt. kan meddeles på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår efter § 16.

Det fremgår af § 9, stk. 2, at er ansøgningen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren tillade investeringen eller aftalen efter stk. 1.

Det fremgår af § 9, stk. 3, at har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, eller en enhed der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter stk. 1, og sker der efterfølgende ændringer i forhold til, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden ansøge om ny tilladelse efter §§ 5 eller 7.

Det fremgår af § 9, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse efter stk. 1 i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.

- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
- 3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
- 4) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Det fremgår af § 9, stk. 5, at har erhvervsministeren truffet afgørelse om tilladelse efter stk. 2 kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 4.

Det fremgår af § 9, stk. 6, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse efter stk. 1.

Det foreslås at ophæve §§ 8 og 9.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede kapitel 3 a, der fastsætter fælles procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler. Bestemmelserne i det foreslåede kapitel 3 a om tilladelse vil også gælde for kontrakter, der vil skulle indgås som følge af det foreslåede kapitel 2 a om tilladelse til kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Det foreslåede medfører, at det materielle indhold af de gældende §§ 8 og 9 indføres i de foreslåede bestemmelser i §§ 14 a – d, dog med de nødvendige tilpasninger, der følger af, at der foreslås indført fælles procedurer og nye frister for behandling af alle sager om ansøgning om tilladelse eller anmeldelse om godkendelse efter loven og regler fastsat i medfør af loven, forslag om en faseopdelt sagsbehandling samt screening af underleverandører, der anvendes ved kontrakter om energiøen i Nordsøen. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 10.

Til nr. 7

Det følger af de gældende bestemmelser i § 5, stk. 1 og § 7, stk. 1, at en udenlandsk investor på forhånd skal ansøge om tilladelse til at foretage en udenlandsk direkte investering eller indgå en særlig økonomisk aftale, hvis investeringen eller aftalen er inden for særligt følsomme sektorer eller aktiviteter.

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 2 a* om ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Det foreslåede kapitel 2 a vil indeholde krav om screening af kontrakter, der fremgår af udbudsmaterialet til funktionsudbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen. Der foreslås således indført en selvstændig screeningsordning for indgåelse af disse kontrakter, hvormed indgåelse af disse kontrakter også omfattes af forudgående tilladelseskrav.

Det foreslås i § 9 a, at en kontraktpart forud for indgåelse af en kontrakt med en ordregiver skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten, hvis kontrakten

vedrører etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i henhold til lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen.

Hensynet bag bestemmelsen er i størst muligt omfang at kunne screene disse kontrakter for at forhindre trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden i forbindelse med etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

Ved kontraktpart forstås enhver, som har til hensigt at indgå en kontrakt med en ordregiver efter kapitel 2 a. Den foreslåede § 9 a vil hermed ikke alene gælde for virksomheder hjemmehørende uden for EU eller EFTA og statsborgere uden for EU eller EFTA, men for alle fysiske og juridiske personer uanset nationalitet eller hvor de er hjemmehørende, herunder også danske statsborgere, virksomheder, datterselskaber, filialer, sammenslutninger af selskaber, konsortier, foreninger, fonde, uafhængigt af hvor disse er hjemmehørende.

Den foreslåede § 9 a vil medføre, at der indføres et krav om forudgående tilladelse, før en kontraktpart endeligt må indgå kontrakten med ordregiveren. Det vil være en betingelse for at falde ind under tilladelseskravet efter § 9 a, at kontrakten er omfattet af udbudsmaterialet vedrørende etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i henhold til lov om energiøen. Det følger heraf, at ordregivere forventes at være klima-, energi-, og forsyningsministeren, Energistyrelsen og/eller et statsligt holdingselskab, der er etableret med det formål at eje det senere fællesejede driftsselskab.

Driftsselskabet forventes etableret som et statsligt holdingselskab, der efterfølgende vil skulle forestå driften af energiøen i Nordsøen. Medejerskabet er angivet som statens ejerandel på 50,1 pct. og privat parts ejerandel på 49,9 pct. i den "Udbudsforberedende delaftale af 1. september 2021 vedrørende langsigtede rammer for udbud og ejerskab af energiøen i Nordsøen".

For det fællesejede driftsselskab forudsættes, at de opnåede tilladelser vil kunne opretholdes i hele driftsperioden, medmindre der sker væsentlige ændringer af den forudsete ejerstruktur, der vil kræve fornyet tilladelse. Der kan i den forbindelse henvises til det foreslåede § 14 d, stk. 1, som i vid udstrækning afspejler de gældende regler om tilladelseskrav i forbindelse med ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden.

De samlede kontrakter og rammer om etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen vil blive sendt i offentligt udbud. Kontrakterne og rammerne som forventes indeholdt i udbudsmaterialet vil eksempelvis kunne være anlægskontrakten, investeringskontrakten, medejerskabskontrakter og drifts- og vedligeholdelseskontrakten.

Kontraktparten vil kunne ansøge om tilladelse efter det foreslåede § 9 a på det tidspunkt, hvor ordregiveren har udpeget kontraktparten som vinder af udbuddet, men inden kontrakten endeligt indgås mellem kontraktparten og ordre-

giveren. Det følger heraf, at vinderen af udbuddet kan ansøge om tilladelse fra det øjeblik, hvor ordregiveren påbegynder indhentelse af dokumentation fra den byder, som der vil blive indgået kontrakt med. Der henvises dog til de specielle bemærkninger nedenfor til det foreslåede § 9 b om adgangen til at screene alle deltagere i udbuddet.

Det foreslås i § 9 b, stk. 1, at erhvervsministeren efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at alle deltagere ved et udbud af en kontrakt efter § 9 a, skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Den foreslåede § 9 b, stk. 1, adskiller sig fra § 9 a, i forhold til hvem, der kan forpligtes til at indsende en ansøgning til Erhvervsstyrelsen. Efter den foreslåede § 9 b, stk. 1, vil det være alle deltagere ved et udbud af en kontrakt efter § 9 a, der skal indgive en ansøgning i modsætning til, hvad der følger af § 9 a, hvor det alene er den kontraktpart, som ordregiveren har udpeget som vinder af udbuddet, der vil skulle ansøge om tilladelse. Der henvises til de specielle bemærkninger ovenfor til det foreslåede § 9 a.

Den foreslåede bestemmelse vil give erhvervsministeren mulighed for at fremrykke tidspunktet for ansøgning om tilladelse samt give mulighed for at underlægge alle deltagere i udbuddet af energiøen et krav om tidlig screening.

Grundlaget for screening af deltagere efter det foreslåede § 9 b, stk. 1, vil være det udbudsmateriale, som udbudsbekendtgørelsen for funktionsudbuddet vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen henviser til. Således vil det tilbud om at indgå i dialogfaserne, som tilsendes af byderne i prækvalifikationen, samt den efterfølgende accept af prækvalificerede byderes konditionelle tilbud, anses som den ramme, som screeningen vil skulle foretages ud fra. Selve screeningen vil ske i henhold til den genstand, som er indeholdt i udbudsmaterialet og som beskriver både rammerne og kontrakterne, der vil skulle indgås, for etableringen, medejerskabet og den senere drift af energiøen i Nordsøen.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der ved udbud skulle forstås enhver fase efter offentliggørelse af udbudsmaterialet uanset valg af udbudsform.

Det følger af bestemmelsen, at det skal være klima-, energi- og forsyningsministeren, der anmoder erhvervsministeren om en tidlig screening efter § 9 b, stk. 1. Med henblik på at give erhvervsministeren de bedste forudsætninger for at fastsætte et tidspunkt for indgivelse af ansøgninger til Erhvervsstyrelsen, bør der i forbindelse med anmodningen til erhvervsministeren vedlægges en tidsplan for forventet indgåelse af kontrakten, hvor der i videst muligt omfang er taget hensyn til de sagsbehandlingsfrister som følger af det foreslåede § 14 b, stk. 5 og 6.

Efter det foreslåede § 9 b, stk. 2, fastsætter erhvervsministeren datoen for indgivelse af ansøgninger efter stk. 1.

Den foreslåede § 9 b, stk. 2, adskiller sig fra § 9 a i forhold til ansøgningstidspunktet, idet det er erhvervsministeren, der fastsætter datoen for indgivelse af ansøgninger efter § 9 b, stk. 1, hvorimod tidspunktet for indgivelse af

en ansøgning efter det foreslåede § 9 a vil være på det tidspunkt, hvor ordregiveren har udpeget kontraktparten som vinder af udbuddet. Der henvises til de specielle bemærkninger ovenfor til det foreslåede § 9 a.

Erhvervsministerens beslutning om, at alle deltagere i udbuddet skal ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen, herunder frist for ansøgning, bør indarbejdes i ordregiverens udbudsmateriale og fremgå af udbudsbekendtgørelsen, når denne offentliggøres. Enhver potentiel deltager vil således være bekendt med, at der skal ansøges om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen inden for en fastsat frist.

Det forventes, at det vil være de deltagere i funktionsudbuddet, der er blevet prækvalificerede af ordregiver, der vil skulle ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen.

Det vurderes, at der i dialogfaserne vil være særlige behov for at dele kritiske oplysninger om den kommende infrastruktur m.v. med deltagere. I konkrete situationer kan det derfor være nødvendigt at afvente Erhvervsstyrelsens tilladelse, f.eks. hvis der som led i udbudsprocessen gives adgang til fortrolige oplysninger om kritisk infrastruktur. Denne vurdering vil dog være ordregiverens egen.

Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af en ansøgning om tilladelse efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b vil skulle følge den faseopdelte proces, der foreslås efter kapitel 3 a. Som følge af den foreslåede § 9 b vil deltagerne i en udbudsproces kunne blive forpligtet til at indsende en ansøgning om tilladelse til kontrakten på et tidspunkt, hvor den enkelte deltager ikke har fuld klarhed over brugen af underleverandører. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse kunne stille krav om, at underleverandører, der tilføjes, også skal godkendes, jf. den foreslåede § 14 a, stk. 3.

Til nr. 8

De gældende §§ 12 og 13 indeholder regler om Erhvervsstyrelsens administration og procedurer for sagsbehandling af anmeldelser om godkendelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det fremgår af § 12, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen undersøger, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det fremgår af § 12, stk. 2, at senest 60 hverdage efter at Erhvervsstyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse efter §§ 10 eller 11, meddeler Erhvervsstyrelsen, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan godkendes efter § 13, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Det fremgår af § 12, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan kræve den udenlandske investor alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan udgøre

en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den danske virksomhed med henblik på at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det fremgår af § 12, stk. 4, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter stk. 1.

Det fremgår af § 12, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 3, 1. pkt., eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Det fremgår af § 12, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det fremgår af § 12, stk. 7, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om anmeldelse efter §§ 10 eller 11.

Det fremgår af § 13, stk. 1, at finder Erhvervsstyrelsen, at en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, godkender Erhvervsstyrelsen investeringen eller aftalen.

Det fremgår af § 13, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan godkende den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Det fremgår af § 13, stk. 3, at er anmeldelsen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren godkende investeringen eller aftalen efter stk. 1 eller 2.

Det fremgår af § 13, stk. 4, at har Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen efter § 12, stk. 2, givet den udenlandske investor underretning efter stk. 1, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af investeringen, medmindre Erhvervsstyrelsen har afgivet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3, eller den udenlandske investor har anmodet om en længere frist efter § 12, stk. 2.

Det fremgår af § 13, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2 i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.

- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.
- 3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse efter § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Det fremgår af § 13, stk. 6, at har erhvervsministeren truffet afgørelse om godkendelse efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 5.

Det fremgår af § 13, stk. 7, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1.

Det foreslås at ophæve §§ 12 og 13.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede kapitel 3 a, der fastsætter fælles procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det foreslåede medfører, at det materielle indhold af de gældende §§ 12 og 13 indføres i de foreslåede bestemmelser i §§ 14 a-d, dog med de nødvendige tilpasninger, der følger af, at der foreslås indført fælles procedurer og nye frister for behandling af alle sager om ansøgning om tilladelse eller anmeldelse om godkendelse efter loven og regler fastsat i medfør af loven, forslag om en faseopdelt sagsbehandling samt screening af underleverandører, der anvendes ved kontrakter om energiøen i Nordsøen. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende § 14, at Erhvervsstyrelsen kan beslutte at indlede en undersøgelse af udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler, der er gennemførte men ikke anmeldte. § 12, stk. 3-5 og § 13, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i § 14, sidste pkt., at ændre »§ 12, stk. 3-5, og § 13 stk. 1-3,« til »§ 14 c, stk. 1, 2, 4 og 5, «.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at §§ 12 og 13 foreslås ophævet. Det materielle indhold i § 12, stk. 3-5 og § 13, stk. 1-3, foreslås indført i det foreslåede § 14 c, stk. 1, 2, 4 og 5.

Til nr. 10

De gældende §§ 8, 9, 12 og 13 fastsætter regler om Erhvervsstyrelsens administration og procedurer for sagsbehandling af ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 3 a, om procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Det foreslåede vil medføre, at der indføres ens procedurer for ansøgninger om tilladelse og anmeldelser om godkendelser, uanset om der er tale om en ansøgning om tilladelse til

en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale efter lovens §§ 5 og 7 eller anmeldelse om godkendelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale efter lovens §§ 10 eller 11. Bestemmelserne i det foreslåede kapitel 3 a om tilladelse vil også gælde for kontrakter, der vil skulle indgås som følge af det foreslåede kapitel 2 a om tilladelse til kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen.

For at gøre bestemmelserne i kapitel 3 a mere læsbare foreslås det at anvende "ansøger" og "anmelder" som samlebetegnelser. Med betegnelsen ansøger anses således en udenlandsk investor, der ansøger om tilladelse efter lovens §§ 5 eller 7. En kontraktpart eller deltager, der søger om tilladelse efter det foreslåede §§ 9 a eller 9 b, vil blive anset som ansøger efter bestemmelserne i kapitel 3 a. En anmelder vil være en udenlandsk investor, der anmelder en investering eller en særlig økonomisk aftale efter lovens anmeldelsesordning i §§ 10 eller 11.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til ansøgninger efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller godkendelse af anmeldelser efter §§ 10 eller 11, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 13, stk. 1, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen om Erhvervsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om tilladelse eller godkendelse også vil gælde for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Det foreslåede vil medføre, at der alene vil være adgang til at kunne gøre indgreb i ansøgninger om tilladelser efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b, eller anmeldelser om godkendelse efter §§ 10 eller 11, hvis det ansøgte eller anmeldte vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Hvis dette ikke er tilfældet, vil Erhvervsstyrelsen skulle udstede en tilladelse eller godkendelse.

Det foreslås endvidere i § 14, a, stk. 1, 2. pkt., at tilladelser eller godkendelse efter 1. pkt. kan gives på nærmere vilkår, jf. § 16, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan udstede tilladelse på vilkår, når den udenlandske investor har afgivet tilsagn om at overholde disse efter § 16, stk. 1.

Det foreslås i § 14 a, stk. 2, at er en ansøgning efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller en anmeldelse efter §§ 10 eller 11 forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren give tilladelse eller godkendelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 9, stk. 2, og § 13, stk. 3, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Vurderer Erhvervsstyrelsen, at det ansøgte eller anmeldte

kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden, og denne risiko ikke vil kunne afbødes gennem aftalte vilkår, forelægger Erhvervsstyrelsen sagen for erhvervsministeren, der træffer afgørelse i sagen efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren og andre relevante ressortministre. Det er således erhvervsministeren, der efter forhandling med andre ministre træffer afgørelse, herunder om der kan gives tilladelse til ansøgningen.

Det foreslås i § 14 a, stk. 3, at tilladelse til ansøgninger efter §§ 9 a eller 9 b, kan betinges af, at udvalgte underleverandører, der anvendes til opfyldelse af kontrakten efter, at tilladelsen er udstedt, skal godkendes, når disse ikke kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning, jf. § 14 b, stk. 2, 2. pkt. eller stk. 3, 3. pkt. Den faseopdelte sagsbehandling, samt fristerne herfor i § 14 b, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår godkendelse af underleverandører efter 1. pkt.

Den foreslåede § 14 a, stk. 3, vil medføre, at udvalgte underleverandører, der ikke er kendte af ansøgeren på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler ansøgeren, at ansøgningen er fuldstændig oplyst, også gennemgår en screening. Dette med henblik på at kunne godkende ansøgers brug af disse underleverandører eller eventuelt kunne gøre indgreb overfor ansøgers brug af en underleverandør, såfremt denne vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark.

I bestemmelsen er der lagt op til, at det alene er udvalgte underleverandører, der skal godkendes. Det er således forventningen, at bestemmelsen alene vil finde anvendelse i forhold til underleverandører, der skal anvendes til opfyldelse af centrale delleverancer i kontrakten og således ikke på enhver underleverandør, som ansøgeren forventer at benytte til opfyldelse af kontrakten. Udpegningen af, hvilke leverancer, det anses for centrale i kontrakten, og hvor det vil være relevant at screene underleverandører, forventes at ske efter høring af relevante myndigheder, herunder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Det vil fremgå af afgørelsen, hvilke leverancer, der anses for centrale.

Reglerne i § 14 a, stk. 3, vil udelukkende finde anvendelse på tilladelser, der udstedes til kontrakter vedrørende etablering eller medejerskab af energiøen i Nordsøen, jf. det foreslåede kapitel 2 a. Hensigten med bestemmelsen er hermed at forhindre, at de udvalgte underleverandører får adgang til fortrolige oplysninger m.v. vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen og påbegynder levering af ydelser relateret hertil, før screeningen er gennemført, og der er opnået godkendelse hertil. Der henvises til den foreslåede § 14 a, stk. 4, der fastslår, at det vil være den kontraktpart eller deltager, der har opnået en betinget tilladelse, der vil skulle ansøge om godkendelse efter stk. 3.

I tilfælde, hvor ansøgeren først indsender oplysninger til Erhvervsstyrelsen om forventet brug af andre underleverandører, efter at ansøgeren har fået meddelelse om, at ansøgningen er fuldstændig oplyst, og ansøgningen derfor er under behandling, kan det blive aktuelt med en delafgø-

relse. Baggrunden herfor er hensynet til at kunne overholde sagsbehandlingsfristerne i de foreslåede § 14 b, stk. 5 og 6.

Med den foreslåede § 14 a, stk. 3, 3. pkt. vil det endvidere blive fastslået, at den faseopdelte sagsbehandling, samt fristerne herfor i § 14 b, stk. 2-6 tilsvarende finder anvendelse for så vidt angår godkendelse af underleverandører efter 1. og 2. pkt. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 14 b, stk. 2-6.

Ved indsendelse af en ansøgning, hvor der ansøges om godkendelse af udvalgte underleverandører i henhold til en betinget tilladelse efter den foreslåede § 14 a, stk. 3, vil ansøgeren med fordel kunne vedlægge afgørelsen om den betingede tilladelse. Er der ikke sket væsentlige ændringer i forhold til den tidligere fremsendte ansøgning, vil den oprindelige ansøgning med fordel kunne genanvendes og alene skulle opdateres i forhold til oplysninger om nye underleverandører, der skal godkendes. Det forventes ikke, at Erhvervsstyrelsen vil skulle foretage en fuld gennemgang af ansøgningen men alene forholde sig til relevante oplysninger om de udvalgte underleverandører.

Hvis der imidlertid er sket væsentlige ændringer i forhold til den oprindelige tilladelse, og som ikke vedrører tilføjes af underleverandører, vil ansøgeren skulle indsende en ny ansøgning om tilladelse.

Det foreslås i § 14 a, stk. 4, at forpligtelsen til at ansøge om godkendelse efter stk. 3 påhviler den kontraktpart eller deltager, der har opnået en betinget tilladelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2.

Med det foreslåede stk. 4, vil det blive fastslået, at forpligtelsen til at ansøge om godkendelse efter § 14 a, stk. 3, påhviler den kontraktpart eller deltager, der har ansøgt om tilladelse efter § 9 a eller 9 b, og i den forbindelse har opnået en betinget tilladelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2. Underleverandører til kontraktpart eller deltagere vil således ikke skulle ansøge om godkendelse efter stk. 4.

Overholder kontraktparten eller deltageren ikke pligten til at ansøge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, foreslås, at dette forhold omfattes af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen, jf. det foreslåede § 14 d, stk. 2, nr. 5.

Det foreslås i § 14 b, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen undersøger ud fra en faseopdelte sagsbehandling, om det ansøgte eller anmeldte i henhold til denne lov kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Med det foreslåede stk. 1 vil det blive fastslået, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling vil følge en faseopdelte sagsbehandling. Faseopdelingen indebærer, at der vil blive stillet færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgnings- eller anmeldelsestidspunktet. Dette vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne afgøre ukomplicerede ansøgninger og anmeldelser inden for en frist på 45 kalenderdage, jf. den foreslåede § 14 b, stk. 5.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække om, transaktionen potentielt kan udgøre en trussel mod den nati-

onale sikkerhed eller offentlig orden, vil Erhvervsstyrelsen skulle åbne en supplerende sagsbehandlingsfase (fase 2).

Det foreslås i § 14 b, stk. 2, at fase 1 indledes på baggrund af ansøgning om tilladelse efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller anmeldelse om godkendelse efter §§ 10 eller 11. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 1-screening. Fase 1-screeningen kan afsluttes med en afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter § 14 a, stk. 1, eller ved at sagen overgår til fase 2-screening efter stk. 3 og 4.

Det foreslåede vil medføre, at sagsbehandlingen i fase 1 vil blive baseret på et forenklet ansøgningsskema, der vil indeholde færre oplysningskrav end efter de gældende regler. Erhvervsstyrelsen vil i lighed med nuværende procedurer foretage egne undersøgelser samt høre andre myndigheder i forhold til, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

En betydelig del af undersøgelserne ved behandlingen af en screeningsansøgning vil bestå i at verificere oplysninger fra ansøger om ejerskabsforholdene i sagen, herunder hvem der reelt står bag en investering eller særlig økonomisk aftale, og om investoren selv eller andre parter i ejerskabskæden er eller har forbindelse til aktører, der kan påvirke national sikkerhed eller offentlig orden. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis investoren har forbindelse til regeringer eller fremmede magters militær, sikkerhedsstyrker eller efterretningstjenester.

Erhvervsstyrelsen vil selv kunne foretage undersøgelser i sagen, f.eks. ved at undersøge om der tidligere er givet afslag på dual-use eksport til investoren eller andre ejere bag investeringen eller aftalen, eller om disse f.eks. er omfattet af indefrysning eller andre restriktioner efter EU's sanktioner over for tredjelande, der er vedtaget med hjemmel i artikel 215 i TEUF. Endvidere vil Erhvervsstyrelsen foretage undersøgelser i eksisterende registre over ejerskabsforhold, bl.a. i private registre med oplysninger om globale selskaber og deres ejerforhold. Herudover vil der være behov for at foretage høring af andre myndigheder i forbindelse med Erhvervsstyrelsens indledende undersøgelse. Relevante myndigheder vil navnlig kunne være Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) og Politiets Efterretningstjeneste (PET) og vedkommende ressortmyndighed, men vil i øvrigt afhænge af en samlet vurdering på baggrund af sagens karakter og de konkrete omstændigheder.

I fase 1 vil der endvidere efter høring af den relevante resortmyndighed blive foretaget en vurdering af, om transaktionen er omfattet af krav om forhåndstilladelse, fordi investeringen eller aftalen er inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der kræver tilladelse. Hvis den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ikke vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil Erhvervsstyrelsen udstede en tilladelse.

Det foreslås i § 14 b, stk. 3, at kan det ansøgte eller anmeldte ikke tillades eller godkendes efter stk. 2, indledes

en fase 2-screening. Erhvervsstyrelsen kan anmode ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger til brug for fase 2-screeningen. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 2-screening.

Såfremt Erhvervsstyrelsens egne undersøgelser eller et eller flere af høringssvarene vedrørende det ansøgte eller anmeldte giver anledning til betænkeligheder i forhold til mulige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil dette som udgangspunkt nødvendiggøre, at der er behov for at foretage nærmere undersøgelser i sagen, hvorfor Erhvervsstyrelsen vil indlede en fase 2-screening.

Fase 2 vil være en supplerende fase, der kun vil blive indledt i særlige tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Åbnes fase 2, vil Erhvervsstyrelsen meddele dette til ansøgeren eller anmelderen og denne vil afhængig af den konkrete sag skulle besvare en række uddybende spørgsmål samt blive bedt om at indsende yderligere dokumenter i form af aftaledokumenter samt EU-notifikationsskema, hvis der er tale om en udenlandsk direkte investering, der skal notificeres under EU's fælles investerings screeningsmekanisme.

Det foreslås i § 14 b, stk. 4, at fase 2-screeningen efter stk. 3, kan afsluttes med en afgørelse efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om at indlede forhandlinger med ansøger eller anmelder om nærmere aftalte vilkår efter § 16, stk. 1, eller at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at afslutningen på fase 2-screeningen vil kunne ske ved, at Erhvervsstyrelsen tillader eller godkender det ansøgte eller anmeldte efter den foreslåede § 14 a, stk. 1, 1. pkt., ved at Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, at der er behov for at indlede forhandlinger med ansøger eller anmelder med henblik på, at denne afgiver tilsagn om at overholde nærmere aftalte vilkår efter § 16, stk. 1, for gennemførelsen af det ansøgte eller anmeldte, eller ved at Erhvervsstyrelsen meddeler, at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren til afgørelse efter § 32, stk. 1.

Det foreslås i § 14 b, stk. 5, at fase 1 skal være afsluttet senest 45 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig, jf. stk. 2, 2. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at der vil blive fastsat en frist på 45 kalenderdage for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser i fase 1.

Den foreslåede tidsfrist på 45 kalenderdage vil sikre, at ansøger eller anmelder samt den danske virksomhed eller enhed, som er genstand for transaktionen, i ukomplicerede sager vil kunne opnå hurtigt svar fra Erhvervsstyrelsen på, om ansøgningen eller anmeldelsen kan tillades eller godkendes.

Fristen på 45 kalenderdage vil blive regnet fra det tids-

punkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig.

Det foreslås i § 14 b, stk. 6, at fase 2 skal være afsluttet senest 125 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at fase 2-screening indledes, jf. stk. 3, 3 pkt. I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen anmoder ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger efter stk. 3, 2. pkt., regnes de 125 kalenderdage fra Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at de supplerende oplysninger er fuldstændige.

Det foreslåede vil medføre, at der vil blive fastsat en frist på 125 kalenderdage for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser i fase 2.

Den foreslåede tidsfrist på 125 kalenderdage vil betyde, at der vil være en frist for, hvornår fase 2-screeningen skal være afsluttet.

Fase 2 vil typisk blive indledt ved, at ansøger eller anmelder vil blive bedt om at indsende supplerende oplysninger, f. eks. i form af aftaledokumenter, EU-notifikationsskema eller andre relevante oplysninger, jf. det foreslåede § 14 b, stk. 3. Fristen på 125 kalenderdage vil blive regnet fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen på baggrund af en gennemgang af de modtagne supplerende oplysninger fra ansøger eller anmelder meddeler ansøger eller anmelder, at oplysningerne anses for fuldstændige, og at Erhvervsstyrelsen derfor vil indlede fase 2-screening.

Hvis der ikke er behov for, at ansøger eller anmelder indsender supplerende oplysninger for, at Erhvervsstyrelsen kan påbegynde fase 2-screening, vil fristen på 125 kalenderdage blive regnet fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen meddeler til ansøger eller anmelder, at man har indledt en fase 2-screening.

Det bemærkes, at overskridelse af fristerne i de foreslåede stykker 5 og 6 vil være uden retsvirkning, i lighed med hvad der gælder ved Erhvervsstyrelsens manglende overholdelse af de fastsatte frister i den gældende § 8, stk. 1, der foreslås ophævet med lovforslaget.

Overskridelse af fristerne vil således ikke give ansøger eller anmelder ret til at gennemføre investeringen, aftalen eller kontrakten, når der ikke er givet tilladelse eller godkendelse hertil af Erhvervsstyrelsen.

I overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik vil Erhvervsstyrelsen imidlertid, hvis fristerne i stk. 5 og 6 overskrides, uden ugrundet ophold skulle oplyse den udenlandske investor om, hvad sagen beror på, og hvornår en beslutning forventes at foreligge.

Erhvervsstyrelsen bør således underrette en ansøger eller anmelder om årsagen til, at fristen ikke kan overholdes.

Det foreslås i § 14 c, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra ansøger eller anmelder, som er nødvendige for at vurdere, om det ansøgte eller anmeldte kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele

ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Det foreslåede stk. 1 afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 8, stk. 2, 1. og 3. pkt., og § 12, stk. 3, 1. og 3. pkt., der foreslås ophævet som følge af det foreslåede kapitel 3 a, idet bestemmelsen om at kunne kræve alle nødvendige oplysninger også vil finde anvendelse for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Oplysningskravene til, om en investering eller særlig økonomisk aftale vil kunne påvirke den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan være mangeartede, og det vil derfor ikke være muligt på forhånd at konkretisere samtlige oplysninger, der vil være nødvendige for at vurdere om en konkret investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Det foreslås derfor at videreføre adgangen til, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle relevante oplysninger.

Det foreslås i § 14 c, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen endvidere kan indhente oplysninger hos relevante parter, herunder fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra ansøger eller anmelder eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder.

Det foreslåede stk. 1 afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 8, stk. 2, 2. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., der foreslås ophævet som følge af det foreslåede kapitel 3 a., idet bestemmelsen også vil gælde for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen får adgang til at indhente oplysninger fra den danske virksomhed, f.eks. om virksomhedens ledelsesstruktur, forretningsområder, som er kritiske for virksomheden m.v. Der vil endvidere være behov for at indhente oplysninger fra den danske virksomhed med henblik på verifikation af oplysninger i ansøgningen eller anmeldelsen eller øvrige oplysninger fra ansøger eller anmelder.

Det foreslås i § 14 c, stk. 3, at ved ansøgning om tilladelse efter §§ 9 a og 9 b kan Erhvervsstyrelsen kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandører, der forventes at anvendt til opfyldelse af kontrakten.

Det foreslåede stk. 3 vil betyde, at Erhvervsstyrelsen som led i sagsbehandlingen vil kunne screene underleverandører, der vil skulle anvendes i forbindelse med kontrakter om etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Kontraktparten eller deltageren i udbuddet vil således ved indsendelse af ansøgningen vil blive bedt om at besvare, om der anvendes underleverandører. Det forventes, at oplysningskravet alene vil rette sig mod underleverandører på centrale delleverancer og med angivelse af hvilke delleverancer, der er tale om. Herudover vil Erhvervsstyrelsen

som følge af muligheden for at kunne kræve alle relevante oplysninger fra ansøger efter det foreslåede § 14 b, stk. 1, ligeledes kunne kræve yderligere oplysninger om underleverandører, hvis dette vurderes relevant for den sikkerhedsmæssige vurdering af ansøgningen.

Overholder en kontraktpart ikke pligten til at søge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, er dette forhold omfattet af Erhvervsstyrelsen muligheder for at ændre eller tilbagekalde tilladelsen, jf. den foreslåede § 14 d, stk. 2, nr. 5.

Det foreslås i § 14 c, stk. 4, at andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet kan indgå i undersøgelser efter § 14 b, stk. 2-4, herunder oplysninger modtaget i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen med senere ændringer, jf. § 23, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse viderefører delvist de gældende bestemmelser i § 8, stk. 4, og § 12, stk. 4, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Der vil f.eks. kunne være tale om oplysninger, som Erhvervsstyrelsen som led i sin sagsbehandling modtager efter høring af andre relevante myndigheder, herunder bl.a. Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE), men der kan også være tale om oplysninger, som fremgår af åbne kilder. Endvidere vil Erhvervsstyrelsen som kontaktpunkt for FDI-forordningen, efter den gældende § 23, skulle notificere en ansøgning, der vedrører en udenlandsk direkte investering, til EU, hvilket giver de andre medlemsstater og Kommissionen mulighed for at fremsætte bemærkninger eller afgive en udtalelse til investeringen, som Erhvervsstyrelsen vil skulle tage »behørigt hensyn« til. Bemærkninger fra andre medlemsstater eller Kommissionen vil således også kunne give anledning til undersøgelser hos Erhvervsstyrelsen af investeringen.

Det er således ikke alene oplysninger fra den udenlandske investor, som vil være afgørende for vurderingen af en ansøgning, men alle relevante omstændigheder og foreliggende oplysninger, herunder oplysninger indhentet fra andre lande via screeningsmekanismen efter FDI-forordningen og oplysninger fra andre danske myndigheder og efterretningstjenester.

Det foreslås i § 14 c, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 1, og stk. 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af ansøger eller anmelder.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 8, stk. 3, og § 12, stk. 5, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen

også vil gælde for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Krav om en revisorerklæring forudsætter, at Erhvervsstyrelsen har foretaget en konkret vurdering af, at der er tale om oplysninger vedrørende forhold, som har væsentlig betydning for at kunne vurdere mulige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Udgifterne til en sådan revisorerklæring skal afholdes af den udenlandske investor. Ved afgivelse af en sådan erklæring skal revisor samtidig bekræfte, at revisor er uafhængig af den pågældende udenlandske investor. Efter den foreslåede bestemmelse skal der være tale om en revisor, som er godkendt efter revisorloven. Der kan således både være tale om danske revisorer eller udenlandske revisorer, som er godkendt efter revisorloven til at udføre opgaver her i landet. Udenlandske revisorer eller revisionsvirksomheder, som ikke er godkendt efter revisorloven til at udføre opgaver her i landet, vil derimod ikke kunne afgive en erklæring efter det foreslåede stk. 5.

Det foreslås i § 14 c, stk. 6, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 8, stk. 5 og § 12, stk. 6, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse også vil anvendt til at fastsætte regler for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler i procedurebekendtgørelsen, om de standardoplysninger, der som udgangspunkt altid vil skulle fremgå af en ansøgning eller anmeldelse. Som følge af forslaget om at indføre en faseopdelte sagsbehandling, jf. den foreslåede § 14 b, stk. 1-4, vil der være behov for at foretage ændringer i procedurebekendtgørelsen, der afspejler, at der stilles færre oplysningskrav ved indsendelse af en ansøgning eller anmeldelse i fase 1 i forhold til gældende regler.

De oplysninger, der som udgangspunkt vil skulle fremgå af en ansøgning eller anmeldelse i fase 1, vil være følgende:

- 1) Ejerforholdet hos henholdsvis den udenlandske investor og den danske målvirksomhed.
- 2) Den omtrentlige værdi af investeringen eller den særlige økonomiske aftale.
- 3) Varene, tjenesteydelserne og erhvervstransaktionerne hos den udenlandske investor.
- 4) Målvirksomhedens aktiviteter i Danmark og andre EU-lande samt konkurrenter.
- 5) Den dato, hvor den udenlandske direkte investering planlægges gennemført eller er gennemført.

Der vil ligeledes skulle fastsættes regler i procedurebekendtgørelsen om, hvilke oplysninger og dokumentation, der som udgangspunkt skal indsendes, hvis Erhvervsstyrelsen indleder en fase 2-screening. Det forventes i den forbin-

delse, at der vil blive fastsat regler om, at ansøger eller anmelder vil skulle fremsende relevante aftaledokumenter samt EU-notifikationsskema, hvis der er tale om en udenlandsk direkte investering, der skal notificeres under EU's fælles investeringscreeningsmekanisme.

Det foreslås i § 14 c, stk. 7, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administrationen af reglerne om tilladelse eller anmeldelse efter loven.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 8, stk. 6 og § 12, stk. 7, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen også vil omfatte ansøgninger om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Adgangen til at opkræve gebyr er endnu ikke udmøntet. Der kan i den forbindelse henvises til, at det fremgår af forarbejderne til investeringscreeningsloven, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 191 som fremsat side 47, at muligheden for gebyrfinansiering vil blive vurderet, når ordningen efter en årrække er veletableret. Det foreslås derfor at videreføre muligheden for at kunne fastsætte regler om gebyr for Erhvervsstyrelsens administration. Muligheden for at fastsætte regler om gebyrfinansiering vil gælde alle typer af tilladelses- og anmeldelsessager, som Erhvervsstyrelsen behandler.

Gebyret vil skulle fastsættes således, at der over en 4-årig periode er balance mellem gebyrindtægter og omkostninger ved behandlingen af ansøgninger og anmeldelser i perioden jf. Budgetvejledningen.

Det foreslås i § 14 d, stk. 1, at har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, eller en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter § 14 a, stk. 1 og 2, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden have en ny tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 9, stk. 3, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse for ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Hvis der efterfølgende sker en ændring i virksomhedens ejerforhold i forhold til, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden, vil der således på ny skulle ansøges om tilladelse, hvis betingelserne for ansøgning efter § 5, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, eller §§ 9 a eller 9 b er opfyldte.

Det vil ikke være enhver ændring i virksomhedens ejerforhold, som efter den foreslåede bestemmelse vil kræve, at der skal ansøges om en ny tilladelse, men alene ændringer som giver andre kontrol eller betydelig indflydelse på virksomheden. For virksomheder omfattet af de selskabsretlige regler om registrering af reel ejer af virksomheden, vil det være i de tilfælde, hvor virksomheden ændrer reel ejer.

En udstedt tilladelse vil uanset ændrede ejerforhold, kun-

ne opretholdes, indtil Erhvervsstyrelsen træffer ny afgørelse efter § 14 a, stk. 1, medmindre der foreligger andre omstændigheder, jf. de foreslåede bestemmelser i § 14 d, stk. 2 og 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen eller erhvervsministeren vil kunne ændre eller tilbagekalde en tilladelse.

Det foreslås i § 14 d, stk. 2, nr. 1-4, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2, i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte eller fastsatte vilkår.
- 3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
- 4) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.
- 5) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, jf. § 14 a, stk. 4.

Den foreslåede § 14 c, nr. 1-4, afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 9, stk. 4, og § 13, stk. 5, idet Erhvervsstyrelsens adgang til at ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse eller godkendelse også vil finde anvendelse på tilladelser til kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen, jf. det foreslåede kapitel 2 a.

Det foreslåede vil medføre, at en afgørelse f.eks. vil kunne ændres eller tilbagekaldes, hvis en tilladelse eller godkendelse er givet på baggrund af urigtige oplysninger, eller ansøgeren eller anmelderen bevidst har fortiet oplysninger med henblik på at bringe myndighederne i en vildfarelse. En afgørelse vil ligeledes kunne ændres eller tilbagekaldes, hvis parterne i sagen ikke overholder aftalte vilkår efter § 16, stk. 2, eller fastsatte vilkår efter § 17, stk. 2, eller indsender den pligtmæssige årlige redegørelse om, hvordan de aftalte eller fastsatte vilkår er overholdt, jf. § 16, stk. 3, og § 17, stk. 2. Stillede vilkår kan i den forbindelse være aftalte vilkår efter § 16, eller fastsatte vilkår efter § 17, der har til formål at afbøde en sikkerhedsmæssig trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Endelig vil afgørelsen kunne ændres eller tilbagekaldes, hvis en investor ikke ansøger om tilladelse ved efterfølgende erhvervelser af kvalificerede andele, der medfører at investeringen vil udgøre eller overstige grænserne i § 5, stk. 4 på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i den danske virksomhed.

Hvis erhvervsministeren har truffet afgørelse om tilladelse efter § 14 a, stk. 2, vil Erhvervsstyrelsen tilsvarende kunne ændre eller tilbagekalde afgørelsen. Det vil således være Erhvervsstyrelsen, der har kompetencen til at ændre eller tilbagekalde en tilladelse efter det foreslåede stk. 2 som led i styrelsens kontrol med overholdelse af aftalte og fastsatte vilkår efter den gældende § 25.

Den foreslåede § 14 c, stk. 2, nr. 5, er en ny bestemmelse, der foreslås indsat for at kunne håndhæve bestemmelsen i

den foreslåede § 14 a, stk. 4. Erhvervsstyrelsen vil således kunne betinge en tilladelse af, at udvalgte underleverandører, der ikke kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning, skal godkendes. Hvis en kontraktpart eller deltager, der har modtaget en betinget tilladelse, ikke overholder denne betingelse, vil Erhvervsstyrelsen kunne ændre eller tilbagekalde tilladelsen under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige principper. § 14 d, stk. 2, nr. 5, vil alene finde anvendelse for kontrakter, der vedrører etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, jf. det foreslåede § 2 a.

Med det foreslåede er det samtidig hensigten, at tilladelser, der udstedes i medfør af en ansøgning efter §§ 9 a eller § 9 b, skal være omfattet af lovens kontrolforanstaltninger, uanset om tilladelsen er gjort betinget, jf. den foreslåede § 14 a, stk. 3.

Det foreslås i § 14 d, stk. 3, at i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse eller en godkendelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse afspejler i vid udstrækning de gældende bestemmelser i § 9, stk. 6, og § 13, stk. 7, der foreslås ophævet med lovforslaget, idet bestemmelsen også vil finde anvendelse for tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen efter de foreslåede §§ 9 a og 9 b.

Der vil skulle foreligge meget væsentlige tilbagekaldelsesgrunde, som kun kan forventes at foreligge i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvis der indføres bindende EU-sanktioner om indefrysning, eller hvis Erhvervsstyrelsen får kritiske oplysninger fra f.eks. Politiets Efterretningstjeneste (PET) eller Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) om, at en tidligere ukritisk investor nu vurderes som værende kritisk. Sådanne uopdagede forhold vil ikke kunne begrunde tilbagekaldelse efter den foreslåede bestemmelse, dvs. forhold som forelå allerede på afgørelsestidspunktet, men som man først bliver opmærksom på efterfølgende. Der vil formentlig være tale om omstændigheder, som kan indebære, at der vil være tale om ekspropriation, og som derfor betyder, at lovens § 21 om ekspropriation skal iagttages.

Med de foreslåede bestemmelser i § 14 d, stk. 2 og 3, fastlægger lovforslaget udtømmende i hvilke tilfælde, der kan ske tilbagekaldelse af en tilladelse til en udenlandsk direkte investering, en særlig økonomisk aftale eller en kontrakt vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Der vil således ikke herudover kunne ske tilbagekaldelse med henvisning til den almindelige tilbagekaldelseslære.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende overskrift til kapitel 5, at kapitlet omhandler tilsagn om vilkår for gennemførelsen af investeringer (aftalte vilkår).

Det foreslås i *overskriften* til kapitel 5, at sætningen »for gennemførelse af investeringer« udgår.

Det foreslåede vil tydeliggøre, at kapitlet indeholder gene-

relle bestemmelser om aftalte vilkår, da det vil være muligt at forhandle vilkår i alle typer af sager efter investerings-screeningsloven.

Til nr. 12

Det fremgår af den gældende § 20, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der ikke er anmeldt efter lovens §§ 10 eller 11.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at sætningen »§ 13, stk. 1 eller 2« ændres til »§ 14 a, stk. 1«.

Den foreslåede ændring til § 20, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at den gældende § 13 foreslås ophævet og overført til den foreslåede § 14 a, stk. 1. Det foreslåede vil således medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne nedlægge midlertidigt forbud mod gennemførelse af ikke-anmeldte investeringer eller særlige økonomiske aftaler, indtil styrelsen har truffet afgørelse efter § 14 a, stk. 1.

Til nr. 13

Det følger af den gældende § 20, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelsen af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, men ikke endeligt gennemført, indtil Erhvervsstyrelsen har truffet en afgørelse efter § 13, stk. 1 eller 2. Dette gælder dog ikke, hvis fristen i § 13, stk. 4, er overskredet.

Det foreslås, at § 20, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 13, stk. 4, foreslås ophævet med lovforslaget. Der vil med ophævelsen af § 13, stk. 4, ikke længere gælde en bestemmelse om, at en anmeldelse om godkendelse af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale betragtes som godkendt, hvis ikke Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, har givet underretning om, hvorvidt anmeldelsen kan godkendes eller forelægges for erhvervsministeren. Der vil derfor heller ikke gælde samme bestemmelse ved nedlæggelse af midlertidige forbud mod investeringer eller særlige økonomiske aftaler, der ikke er endeligt gennemførte efter lovens § 20, stk. 1.

Til nr. 14

Det fremgår af den gældende § 29, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sin kontrol af loven kan forlange oplysninger, som skønnes nødvendige for at tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt, og for kunne vurdere, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan efter den gældende § 29, stk. 2, stille krav om, at den udenlandske investor indhenter en erklæring fra en revisor om rigtigheden af bestemte oplysninger.

Det følger af den gældende § 29, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om erklæringer fra god-

kendte revisorer efter stk. 2, § 8, stk. 3, § 12, stk. 5, og § 16, stk. 3.

Det foreslås, at § 29, *stk. 3*, konsekvensrettes, således at »§ 8, stk. 3, § 12, stk. 5,« ændres til »§ 14 c, stk. 5«.

Ændringen vil ikke have nogen materiel betydning, idet der blot er tale om en ændring som følge af ophævelse af §§ 8 og 12 i lovforslagets § 1, nr. 6 og 8.

Til nr. 15

Det fremgår af den gældende § 31, stk. 2, nr. 2, at Erhvervsstyrelsen kan give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der i strid med en tilbagekaldelse efter § 9, stk. 4-6 eller § 13, stk. 5-7, ikke bliver afviklet.

Det foreslås i § 31, *stk. 2, nr. 2*, at »§ 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7« ændres til »§ 14 d, stk. 2 og 3«.

Den foreslåede ændring til § 31, stk. 2, nr. 2, er en konsekvensændring som følge af, at de gældende bestemmelser i § 9, stk. 4-6, og § 13, stk. 5-7, foreslås ophævet og delvist overført til de foreslåede bestemmelser i § 14 d, stk. 2 og 3.

Til nr. 16

Det fremgår af den gældende § 32, stk. 2, nr. 1, at erhvervsministeren på baggrund af forhandlinger træffer afgørelse om tilladelse efter § 9, stk. 2, til en ansøgning om tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale eller godkendelse efter § 13, stk. 3, af en anmeldt investering eller aftale.

Det foreslås, at i § 32, *stk. 2, nr. 1*, at »§ 9, stk. 2,« ændres til »§ 14 a, stk. 2,« og »§ 13, stk. 3,« til: »§ 14 a, stk. 2,«.

Den foreslåede ændring til § 31, stk. 2, nr. 1, er en konsekvensændring som følge af, at de gældende § 9, stk. 2, og § 13, stk. 3, foreslås ophævet og overført til de foreslåede bestemmelser i § 14 a, stk. 2.

Til nr. 17

Det fremgår af den gældende § 38, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder kan bestemme, at oplysninger, der er indgået i en afgørelse efter § 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13, § 17, stk. 1, §§ 18 eller 19, § 20, stk. 1, og § 31, ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det foreslås i § 38, *stk. 2*, at ændre »er indgået i en afgørelse« til: »indgår i en afgørelsessag«.

Det foreslåede er en præcisering af bestemmelsens anvendelsesområde, så det klart fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på oplysninger, der indgår i både verserende og afsluttede afgørelsessager.

Til nr. 18

Det fremgår af den gældende § 38, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder kan bestemme, at oplysninger, der er indgået i en

afgørelse efter § 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13, § 17, stk. 1, §§ 18 eller 19, § 20, stk. 1, og § 31, ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Det foreslås i § 38, *stk. 2*, at ændre »§ 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13,« til: »§ 14 a, stk. 1 eller 2, § 14 d, stk. 2 eller 3,«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at bestemmelserne om tilladelse til og godkendelse af ansøgninger og anmeldelser foreslås samlet i kapitel 3 a, hvilket indebærer, at bestemmelserne i § 9, stk. 1, 2 og 4-6 og § 13, der foreslås ophævet, i vid udstrækning er videreført til de foreslåede bestemmelser i § 14 a, stk. 1 og 2, og § 14 d, stk. 2 og 3.

Til nr. 19

I følge den gældende § 41, stk. 1, kan søgsmål til prøvelse af påbud, forbud, eller vilkår efter §§ 17-20 og § 31, stk. 2, indbringes for domstolene til prøvelse ved at anlægge sag mod erhvervsministeren, dog for afgørelser truffet efter § 20 eller § 31, stk. 2, mod Erhvervsstyrelsen, ved Københavns byret. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager tre dommere.

I følge den gældende bestemmelses stk. 2, skal søgsmål til prøvelse af påbud, forbud, eller vilkår efter §§ 17-20 og § 31, stk. 2, være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende part.

Det foreslås i § 41, *stk. 1 og 2*, at der efter ordet »prøvelse af« indsættes ordet »afslag,«.

Det foreslåede i § 41, stk. 1, er en præcisering af, at et søgsmål til prøvelse af et afslag også kan indbringes for domstolene efter § 41, stk. 1.

Det foreslåede i § 41, stk. 2, er ligeledes en præcisering af, at et søgsmål til prøvelse af afslag også skal være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende part.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, nr. 2, at EU-udbudsreglerne står uden komma.

Det foreslås i § 1, *stk. 2, nr. 2*, at ændre »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«.

Den foreslåede ændring er udelukkende af lovteknisk karakter.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i lov om Klagenævnet for Udbud § 1, stk. 2, fastlægger, hvilke regler Klagenævnet for Udbud kan håndhæve. Det fremgår af den nuværende bestemmelse i lov om Klagenævnet for Udbud § 1, stk. 2, nr. 2, at loven finder anvendelse ved håndhævelsen af EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne).

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 3* i § 1, stk. 2, om lovens anvendelsesområde, som tilføjer: »EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af

traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører indgåelse af offentlige kontrakter, og».

Formålet med indsættelse af § 1, stk. 2, nr. 3, er at give Klagenævnet for Udbud kompetence til at håndhæve EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som angår indgåelse af offentlige kontrakter. Med EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande menes der f.eks. EU-retsakter, udstedt med hjemmel i EUF-traktatens artikel 215, som vedrører offentlige kontrakter, som f.eks. Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, med senere ændringer. Denne forordning indeholder i artikel 5k et forbud mod tildeling af offentlige kontrakter til økonomiske aktører fra eller med forbindelse til Rusland, som er oplyst i forordningens artikel 5k, stk. 1, litra a-c.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Klagenævnet for Udbud kan træffe afgørelser om, hvorvidt en offentlig ordregiver har overtrådt EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande ved tildeling af en offentlig kontrakt i strid med sanktionerne, efter de regler, som ellers gælder for Klagenævnet for Udbuds håndhævelse af udbudsreglerne i lov om Klagenævnet for Udbud. Det betyder, at klage over en ordregivers overtrædelse af sanktionerne kan indgives af enhver, der har en retlig interesse heri, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1, nr. 1, af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. § 6, stk. 1, nr. 2, eller af de organisationer og offentlige myndigheder, som ellers er tillagt klageadgang efter lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1. Klagenævnet for Udbud kan også sanktionere indgåelse af kontrakter i strid med EU's økonomiske sanktioner med de reaktions- og sanktionsmuligheder, som fremgår af lov om Klagenævnet for Udbud §§ 13-14. Det kan f.eks. være ved at annullere ordregiverens beslutning om tildeling af en kontrakt i strid med EU's økonomiske sanktioner, jf. lov om Klagenævnet for Udbud § 13, nr. 2. Andre regler for Klagenævnet for Udbuds håndhævelse af udbudsreglerne i lov om Klagenævnet for Udbud vil på samme måde finde anvendelse for håndhævelse af EU's økonomiske sanktioner om indgåelse af offentlige kontrakter.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises der til afsnit 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 6 b om bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter.

Det foreslås endvidere at indsætte en § 25 c.

Ifølge den foreslåede § 25 c kan erhvervsministeren fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af sanktionerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren kan udpege en eller flere kompetente myndigheder til administration af sanktionerne vedrørende offentlige kontrakter, som f.eks. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Med økonomiske sanktioner over for tredjelande for så vidt angår indgåelse af offentlige kontrakter sigtes der til sanktioner, som udstedes med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 215, samt øvrige økonomiske sanktioner over for tredjelande, som påvirker tildeling og videreførelse af offentlige kontrakter.

Bestemmelsen forventes i første omgang udmøntet ved en bekendtgørelse om håndhævelsen af Rådets forordning (EU) 2022/576 af 8. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, artikel 5k. Denne bekendtgørelse vil indeholde bestemmelser om udpegning af en kompetent myndighed til at håndhæve sanktionerne vedrørende offentlige kontrakter. Derudover vil bekendtgørelsen indeholde bestemmelser om udpegning af en kompetent myndighed til at meddele tilladelser til tildeling eller videreførelse af kritiske kontrakter med ellers sanktionerede økonomiske aktører i medfør af en af undtagelsesmulighederne i forordningen. Den kompetente myndighed får således adgang til at træffe afgørelser om at udstede tilladelse eller lade være med at udstede tilladelse til at anvende en af undtagelsesmulighederne i forordningens artikel 5k, stk. 2.

Det er hensigten, at bekendtgørelsen vil blive udstedt samtidig med lovforslagets ikrafttrædelse.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises der til afsnit 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at lovforslagets § 1 nr. 10 ikke finder anvendelse for ansøgninger og anmeldelser, som Erhvervsstyrelsen har modtaget inden lovens ikrafttrædelse, jf. stk. 1. For disse ansøgninger og anmeldelser finder hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslåede vil medføre, at ansøgninger om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler efter investeringsscreeningslovens §§ 5 og 7 og anmeldelser om udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler efter lovens §§ 10 og 11, som er modtaget hos Erhvervsstyrelsen, inden lovens ikrafttrædelse, fortsat vil skulle behandles efter investeringsscreeningslovens regler for behandling af ansøgninger og anmeldelser efter §§ 8 og 9 og 12 og 13, og under iagttagelser af de frister for sagsbehandlingen, der gælder efter § 8, stk. 1, og § 12, stk. 2.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at regler fastsat i medfør af § 8, stk. 5 og § 12, stk. 6, jf. lov nr. 842 af 10. maj 2021 om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringsscreeningsloven) forbliver i kraft,

indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af investeringscreeningsloven.

Det foreslåede vil medføre, at de nærmere regler om procedure for ansøgning om tilladelse til eller anmeldelse af visse udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1454 af 24. juni 2021 om procedurer m.v. ved ansøgning om tilladelse til eller anmeldelse af visse udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler i Danmark, jf. § 8, stk. 5 og § 12, stk. 6, i investeringscreeningsloven, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af investeringscreeningsloven.

Det er hensigten, at der i medfør af den foreslåede § 14 c, stk. 6, vil blive fastsat nærmere regler om procedure for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler på bekendtgørelsesniveau. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 14 c, stk. 6.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da investeringscreeningsloven og lov om Klagenævnet for Udbud ikke gælder for Færøerne og Grønland samt ikke indeholder anordningshjemmel.

- ¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EU-Tidende nr. L 94 af 28.3.2014, s. 65)
- ² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF, EUT L 94 af 28. marts 2014.
- ³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF.
- ⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, EUT L 94 af 28. marts 2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Formålet med denne lov er at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, gennem screening og eventuelle indgreb over for sådanne investeringer og aftaler.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

§ 6. Særligt følsomme sektorer og aktiviteter i forhold til den nationale sikkerhed eller offentlige orden som nævnt i § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, omfatter følgende:

1-2) ---

3) Virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i § 2, nr. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 med senere ændringer.

4-5) ---

Stk. 2. ---

§ 8. Senest 60 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter §§ 5 eller 7 meddeler Erhvervsstyrelsen, om den udenlandske direkte investering

I investeringsscreeningsloven, jf. lov nr. 842 af 10. maj 2021 foretages følgende ændringer:

1. Efter overskriften for § 1 indsættes som overskrift: »Formål«.

2. I § 1, stk. 1 og 2, ændres »udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler« til: »udenlandske direkte investeringer, særlige økonomiske aftaler og kontrakter i forbindelse med etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen«.

3. Før § 2 indsættes som overskrift:

»Anvendelsesområdet for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler«.

4. Efter § 3 indsættes som overskrift:

»Anvendelsesområdet for kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

§ 3 a. Loven finder anvendelse på kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i forbindelse med visse udbud efter lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 2 og 3 og kapitel 2 og 3 finder ikke anvendelse for kontrakter omfattet af stk. 1.

Definitioner«.

5. § 6, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/821.«

6. §§ 8 og 9 ophæves.

eller særlige økonomiske aftale kan tillades efter § 9, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen i 1. pkt. kan forlænges til 90 hverdage, hvis ansøgningen kræver nærmere undersøgelse, eller hvis den udenlandske investor afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, efter § 16. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering eller aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 3, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at ansøgningen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 2, 1. pkt., eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Stk. 4. Andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning om tilladelse.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om ansøgning om tilladelse efter §§ 5 og 7.

§ 9. Finder Erhvervsstyrelsen, at en ansøgning om at erhverve en kvalificeret andel efter § 5 eller en ansøgning om en særlig økonomisk aftale efter § 7 ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder Erhvervsstyrelsen tilladelse til investeringen eller aftalen. Tilladelse efter 1. pkt. kan meddeles på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår efter § 16.

Stk. 2. Er ansøgningen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren tillade investeringen eller aftalen efter stk. 1.

Stk. 3. Har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, eller en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter stk. 1, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig

indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden ansøge om ny tilladelse efter §§ 5 eller 7.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse efter stk. 1 i følgende tilfælde:

1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.

2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.

3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.

4) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Stk. 5. Har erhvervsministeren truffet afgørelse om tilladelse efter stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 4.

Stk. 6. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse efter stk. 1.

§ 12. Erhvervsstyrelsen undersøger, om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Stk. 2. Senest 60 hverdage efter at Erhvervsstyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse efter §§ 10 eller 11, meddeler Erhvervsstyrelsen, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan godkendes efter § 13, stk. 1 eller 2, eller skal forelægges erhvervsministeren efter § 32, stk. 1. Fristen kan forlænges yderligere efter anmodning fra den udenlandske investor.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan afkræve den udenlandske investor alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Er-

7. »Kapitel 2 a

Ansøgning om tilladelse til kontrakter vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen

§ 9 a. En kontraktpart skal forud for indgåelse af en kontrakt med en ordregiver ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten, hvis kontrakten vedrører etablering, medejerskab og drift af en energiø placeret i den eksklusive økonomiske zone i Nordsøen, der indgås i henhold til lov om projektering og anlæg af en energiø i Nordsøen.

§ 9 b. Erhvervsministeren kan efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren beslutte, at alle deltagere ved et udbud af en kontrakt efter § 9 a, skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til at indgå kontrakten.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter datoen for indgivelse af ansøgninger efter stk. 1.«

8. §§ 12 og 13 ophæves.

hvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den danske virksomhed med henblik på at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 4. Andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, herunder i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 3, 1. pkt., eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den udenlandske investor.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om anmeldelse efter §§ 10 eller 11.

§ 13. Finder Erhvervsstyrelsen, at en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, godkender Erhvervsstyrelsen investeringen eller aftalen.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan godkende den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale på nærmere vilkår, hvis den udenlandske investor har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Stk. 3. Er anmeldelsen forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren godkende investeringen eller aftalen efter stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Har Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen givet den udenlandske investor underretning efter § 12, stk. 1, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af investeringen, medmindre Erhvervsstyrelsen har afgivet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3, eller den udenlandske investor har anmodet om en længere frist efter § 12, stk. 2.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 eller 2 i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte vilkår.

3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse efter § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Stk. 6. Har erhvervsministeren truffet afgørelse om godkendelse efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen tilsvarende ændre eller tilbagekalde afgørelsen efter stk. 5.

Stk. 7. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1.

§ 14. Får Erhvervsstyrelsen formodning om, at en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er omfattet af §§ 10 eller 11, men som ikke er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan styrelsen beslutte at indlede en undersøgelse i op til 5 år fra investeringens eller aftalens gennemførelse. § 12, stk. 3-5, og § 13, stk. 1-3, [...]

9. I § 14, 2. pkt., ændres »§ 12, stk. 3-5, og § 13 stk. 1-3,« til: »§ 14 c, stk. 1, 2, 4 og 5, «.

10. kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler

§ 14 a. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler

§ 14 a. Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til ansøgninger efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller godkendelse af anmeldelser efter §§ 10 eller 11, hvis ansøgningen om tilladelse eller anmeldelsen om godkendelse ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Tilladelse eller godkendelse efter 1. pkt. kan gives på nærmere vilkår, jf. § 16, stk. 1.

Stk. 2. Er en ansøgning efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller en anmeldelse efter §§ 10 eller 11 forelagt for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1, kan ministeren give tilladelse eller godkendelse efter stk. 1.

Stk. 3. Tilladelse til ansøgninger efter §§ 9 a eller 9 b, kan betinges af, at udvalgte underleverandører, der anvendes til opfyldelse af kontrakten efter, at tilladelsen er udstedt, skal godkendes, når disse ikke kendes på tidspunktet for en fuldstændig oplyst ansøgning, jf. § 14 b, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 3. pkt. Den faseopdelte sagsbehandling, samt fristerne herfor i § 14 b, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår godkendelse af underleverandører efter 1. pkt.

Stk. 4. Forpligtelsen til at ansøge om godkendelse efter stk. 3 påhviler den kontraktpart eller deltager, der har opnået en betinget tilladelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2.

§ 14 b. Erhvervsstyrelsen undersøger ud fra en faseopdelt sagsbehandling om det ansøgte eller anmeldte i henhold til denne lov kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Stk. 2. Fase 1 indledes på baggrund af ansøgning om tilladelse efter §§ 5, 7, 9 a eller 9 b eller anmeldelse om godkendelse efter §§ 10 eller 11. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 1-screening. Fase 1-screeningen kan afsluttes med en afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter § 14 a, stk. 1, eller ved at sagen overgår til fase 2-screening efter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Kan det ansøgte eller anmeldte ikke tillades eller godkendes efter stk. 2, indledes en fase 2-screening. Erhvervsstyrelsen kan anmode ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger til brug for fase 2-screeningen. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 2-screening.

Stk. 4. Fase 2-screeningen efter stk. 3, kan afsluttes med en afgørelse efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., en meddelelse fra Erhvervsstyrelsen om at indlede forhandlinger med ansøger eller anmelder om vilkår efter § 16, stk. 1, eller at ansøgningen eller anmeldelsen skal forelægges for erhvervsministeren efter § 32, stk. 1.

Stk. 5. Fase 1 skal være afsluttet senest 45 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Fase 2 skal være afsluttet senest 125 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at fase 2-screening indledes, jf. stk. 3, 3 pkt. I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen anmoder ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger efter stk. 3, 2. pkt., regnes de 125 kalenderdage fra Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at de supplerende oplysninger er fuldstændige.

14 c. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger fra ansøger eller anmelder, som er nødvendige for at vurdere, om det ansøgte eller anmeldte kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Hvis de krævede oplysninger ikke udleveres til Erhvervsstyrelsen eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 5, kan styrelsen meddele ansøger eller anmelder, at ansøgningen eller anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos relevante parter, herunder fra den danske virksomhed eller enhed, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 3, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger

fra ansøger eller anmelder eller indhente oplysninger om den danske virksomhed eller enhed, herunder om ledelsesstruktur og forretningsområder.

Stk. 3. Ved ansøgning om tilladelse efter §§ 9 a og 9 b kan Erhvervsstyrelsen kræve oplysninger om navn, kontaktoplysninger og juridisk repræsentant for underleverandører, der forventes anvendt til opfyldelse af kontrakten.

Stk. 4. Andre oplysninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget eller indhentet, kan indgå i undersøgelser efter § 14 b, stk. 2-4, herunder oplysninger modtaget i forbindelse med koordinering af screening af udenlandske investeringer i EU efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen med senere ændringer, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 1 og 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter revisorloven, om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af ansøger eller anmelder.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og anmeldelse.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administrationen af reglerne om tilladelse eller anmeldelse efter loven.

§ 14 d. Har en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, eller en enhed omfattet af regler fastsat i medfør af § 2, stk. 5, fået tilladelse til en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale efter § 14 a, stk. 1 og 2, og sker der efterfølgende ændringer af, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomheden eller enheden, skal virksomheden eller enheden have en ny tilladelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2, i følgende tilfælde:

- 1) Afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen.
- 2) Parterne i afgørelsen overholder ikke aftalte eller fastsatte vilkår.
- 3) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden efter § 5, stk. 4.
- 4) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.
- 5) Parterne i afgørelsen overholder ikke pligten til at ansøge om godkendelse af underleverandører, der tilføjes efter, at tilladelsen er udstedt, jf. § 14 a, stk. 4.

Stk. 3. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, kan erhvervsministeren tilbagekalde en tilladelse eller en godkendelse efter § 14 a, stk. 1 eller 2.«

Kapitel 5

Tilsagn om vilkår for gennemførelse af investeringer (af-talte vilkår)

§ 20. Erhvervsstyrelsen kan nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelsen af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale, der er anmeldt efter §§ 10 eller 11, men ikke endeligt gennemført, indtil Erhvervsstyrelsen har truffet en afgørelse efter § 13, stk. 1 eller 2. Dette gælder dog ikke, hvis fristen i § 13, stk. 4, er overskredet.

Stk. 2. ---

§ 29. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om erklæringer fra godkendte revisorer efter stk. 2, § 8, stk. 3, § 12, stk. 5, [... .]

§ 31. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale omfattet af §§ 5 eller 7 eller §§ 10 eller 11 i følgende tilfælde:

1) ---

2) En investering eller aftale bliver i strid med en tilbagekaldelse efter § 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7, ikke afviklet.

2-3) ---

Stk. 3. ---

§ 32. ---

Stk. 2. [... .] På baggrund af forhandlingerne træffer erhvervsministeren afgørelse om følgende:

1) Tilladelse efter § 9, stk. 2, til en ansøgning om en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale efter §§ 5 eller 7 eller godkendelse efter § 13, stk. 3, af en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale anmeldt efter §§ 10 eller 11.

2-4) ---

Stk. 3-4. ---

§ 38. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren kan uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder bestemme, at oplysninger, der er indgået i en afgørelse efter § 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13, § 17, stk. 1, §§ 18 eller 19, § 20, stk. 1, og § 31, ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

§ 41. Søgsmål til prøvelse af [... .]

Stk. 2. Søgsmål til prøvelse af [... .]

Stk. 3. ---

11. I *overskriften* til kapitel 5 udgår »for gennemførelse af investeringer«.

12. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 13, stk. 1 eller 2« til: »§ 14 a, stk. 1.«.

13. § 20, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

14. I § 29, *stk. 3*, ændres »§ 8, stk. 3, § 12, stk. 5,« til: »§ 14 b, stk. 5«.

15. I § 31, *stk. 2, nr. 2*, ændres »§ 9, stk. 4-6, eller § 13, stk. 5-7« til: »§ 14 d, stk. 2 eller 3«.

16. I § 32, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 9, stk. 2,« til: »§ 14 a, stk. 2,« og »§ 13, stk. 3,« til: »§ 14 a, stk. 2,«.

17. I § 38, *stk. 2*, ændres »er indgået i en afgørelse« til: »indgår i en afgørelsessag«.

18. I § 38, *stk. 2*, ændres »§ 9, stk. 1, 2 eller 4-6, § 13,« til: »§ 14 a, stk. 1 eller 2, § 14 d, stk. 2 eller 3,«.

19. I § 41, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, indsættes efter »prøvelse af«: »afslag,«.

§ 2

I lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 884 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse ved håndhævelsen af

1) udbudsloven og regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 4,

2) EU-retten vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og kontrakter inden for forsyningsvirksomhed (EU-udbudsreglerne) og

3) lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren.

Stk. 3-4. ---

1. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »(EU-udbudsreglerne) og« til: »(EU-udbudsreglerne),«.

2. I § 1, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som vedrører indgåelse af offentlige kontrakter, og«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

3. Efter § 25 b indsættes:

»Kapitel 6 b

Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende administration af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande vedrørende offentlige kontrakter

§ 25 c. Erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på administrationen af EU's økonomiske sanktioner over for tredjelande, som er udstedt i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde i forhold til offentlige kontrakter, herunder håndhævelse af sanktionerne.«